ข่าวเนติบัณฑิตยสภา

ศูนย์ประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา / THE BAR ASSOCIATION INFORMATION CENTER

เดือนพฤศจิกายน ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๖๔ ■ โทร. ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๑๐, ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑-๗

http://www.thethaibar.or.th

มหาธีรราชานุสรณ์

องค์พระธีรราชเจ้า
ธ คือปราชญ์ผู้ลือนาม
ทรงก่อตั้งกิจลูกเสือ
การปกครองก็การุณย์
คือ “ดุสิตธานี”
สร้างฐานอันรุ่งเรือง
อุปถัมภ์เนติบัณฑิต
ยกระดับกฎหมายไทย
เป็นศูนย์รวมวิชาชีพ
โปรดเกล้าฯ ตั้ง “สภา
วางระเบียบโรงเรียนกฎหมาย
นักกฎหมายจึงจดจำ
ยี่สิบห้าพฤศจิกา
เนติบัณฑิตรวมดวงใจ
ผู้ผ่านเผ้าไผทสยาม
ทั่วเขตคามรำลึกคุณ
ด้วยโอบเอื้อเหล่าดรุณ
ธ หนุนสร้างแบบอย่างเมือง
เป็นที่สอนซึ่งปราดเปรื่อง
จำลองเรื่องประชาธิปไตย
ทรงค้นคิดแนวทางใหม่
ให้กำเนิด “เนติบัณฑิตยสภา”
ทรงเร่งรีบเรื่องศึกษา
นิติศึกษา” เป็นหลักนำ
ให้แพร่หลายและเลิศล้ำ
ที่ ธ ทำเพื่อผองไทย
จารึกคุณยิ่งใหญ่
เทิด ธ ไว้ไม่ลืมเลือนฯ

ประพันธ์โดย ศาสตราจารย์พิเศษ วิชา มหาคุณ

เนื่องจากปก

โกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง*
วาสนา เกตุเห่ง**

วันสาธารณสุขแห่งชาติ

ความเป็นมาของวันสาธารณสุขแห่งชาติ สืบเนื่องจาก**พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖** ทรงมีพระบรมราชานุญาตให้จัดตั้งกรมสาธารณสุข โดยทรงโปรดเกล้าฯ ให้พระเจ้าน้องยาเธอ กรมหมื่นชัยนาทนเรนทร อธิบดีกรมมหาวิทยาลัย เป็นอธิบดีกรมสาธารณสุขคนแรก ในวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๔๖๑ นับเป็นวาระแรกที่มีการใช้คำว่า “สาธารณสุข” จึงทำให้กรมสาธารณสุขอยู่ในสังกัดกระทรวงมหาดไทยเรื่อยมาจนถึงปี พ.ศ. ๒๔๘๕ ก็ได้มีการสถาปนาขึ้นเป็น “กระทรวงสาธารณสุข” โดยถือเอาวันที่ ๑๐ มีนาคม เป็น “วันสถาปนากระทรวงสาธารณสุข” แต่ภายหลังในปี พ.ศ. ๒๕๐๙ ได้เปลี่ยนเป็นวันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ของทุกปีแทนซึ่งตรงกับ “วันสาธารณสุขแห่งชาติ” ทั้งนี้ เพื่อเสริมสร้างสุขภาพที่ดีของคนไทย

* รองโฆษกสำนักงานอัยการสูงสุด, ผู้อำนวยการโครงการในพระดำริฯ
** นักประชาสัมพันธ์ปฏิบัติการ เนติบัณฑิตยสภา

อ่านต่อหน้า ๑

ข่าวเนติบัณฑิตยสภา เดือน พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ปีที่ ๓๒ ฉบับที่ ๓๖๔

สารบัญ

๒ มหาธีรราชานุสรณ์
๓ สารบัญ รายชื่อผู้จัดทำ เนื่องจากปก
๔ ประวัติ นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์ นายกเนติบัณฑิตยสภา
๕ ประวัติ นายวิชัย เอื้ออังคณากุล อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑ และ นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์ อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒
๖ เนื่องจากปก (ต่อ)
๘ ปัญหาจากข้อหารือกฎหมายที่น่าสนใจ
๑๒ คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ
๑๔ เจาะฎีกาเด่น
๑๖ ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย
๑๘ บทความเรื่อง “คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ตอนที่ ๑)”
๒๐ ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วันเสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑ ข้อ ๕ - ๖
๒๒ มุมข่าว
๒๓ ข่าวเนติบัณฑิตยสภา
๒๔ บรรณาธิการแถลง

คณะผู้จัดทำ อนุกรรมการประชาสัมพันธ์ **ที่ปรึกษา** นายชัยวัฒน์ เกตุปรีชาสวัสดิ์ **ประธานฝ่ายอำนวยการ** นายสัตยา อรุณธารี **รองประธานฝ่ายอำนวยการ** • นายกฤษฎา บุณยสมิต **ฝ่ายอำนวยการ** นายสุรพันธ์ ทิมกระจ่าง • นายปรเมศวร์ อินทรชุมนุม • นายมั่นเกียรติ ธนวิจิตรพันธ์ • นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ • นายพงศ์พิเชษฐ์ จันทรพรกิจ • นายโกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง • นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ • ผศ.ดร.ศรีพัชรา สิทธิกำจร **กองบรรณาธิการ บรรณาธิการ** นางศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์ **ผู้ช่วยบรรณาธิการ** ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง • นายนิรันดร์ วุฒิวัฒน์ • นายรังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์ • นายมนต์ชัย ชนินทรลีลา • นายวัชรินทร์ ภาณุรัตน์ • นายอำนาจ เนตยสุภา • นางสาวมาติกา ธนเดชากุล • นายทีปกร โกมลพันธ์พร • นางสาวสิตานันท์ ศรีวรกร • นายนิตินันทน์ บูรณะเจริญรักษ์ • นายนิธิพัฒน์ สินเพ็ง • นางปัฐมณ เดชเดโช • นายไตรวินิจ ตู้จินดา **ฝ่ายดำเนินการ** นางพรรณวริน แตงอ่อน • นายสิทธิฤทธิ์ โสวัณณะ • นางวาสนา เกตุเห่ง **การเงิน** นางกฤติญา โพธิ์งาม **ทะเบียน จัดส่ง** นางสาววริศรา สุขโสภี

บทความหรือข้อคิดเห็นใด ๆ ที่ปรากฏในข่าวเนติบัณฑิตยสภาเป็นผลงานของผู้เขียนโดยเฉพาะ กองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์
นายกเนติบัณฑิตยสภา

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานศาลฎีกา **ตั้งแต่วันที่** ๑ ตุลาคม ๒๕๖๒

การศึกษา

ชั้นมัธยมศึกษา ปีที่ ๕ โรงเรียนศรัทธาสมุทร
นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์ (เกียรตินิยมอันดับ ๒)
เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ปริญญาโท กระบวนการยุติธรรมทางอาญา (State University of New York at Albany) ทุน ก.พ.
ประกาศนียบัตร การบริหารรัฐกิจ (University of Washington) ทุน Hubert H. Humphrey

การฝึกอบรม

การป้องกันอาชญากรรมและการแก้ไขฟื้นฟูผู้กระทำผิด ณ ประเทศญี่ปุ่น
การฝึกอบรมผู้พิพากษา ณ ประเทศออสเตรเลีย
กฎหมายสิ่งแวดล้อม ณ ประเทศแคนาดา
กฎหมายภาษีอากร ณ ประเทศสหรัฐอเมริกา

การทำงาน

ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดระนอง
ผู้พิพากษาหัวหน้าศาลจังหวัดภูเก็ต
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลแรงงานกลาง
รองอธิบดีผู้พิพากษาภาค ๙
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์
รองประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๘
ผู้พิพากษาศาลฎีกา
ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๘
ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
ประธานแผนกคดีภาษีอากรในศาลฎีกา
รองประธานศาลฎีกา

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

พ.ศ. ๒๕๒๕ ตริตาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๕๒๙ ทวีติยาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๕๓๔ ทวีติยาภรณ์ช้างเผือก
พ.ศ. ๒๕๓๗ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
พ.ศ. ๒๕๔๐ ประถมาภรณ์ช้างเผือก
พ.ศ. ๒๕๔๓ มหาวชิรมงกุฎ
พ.ศ. ๒๕๔๗ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก

นายวิชัย เอื้ออังคณากุล
อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑

ตำแหน่งปัจจุบัน ประธานศาลอุทธรณ์

การศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต (เกียรตินิยมอันดับ ๒) มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- นิติศาสตรมหาบัณฑิต Southern Methodist University, USA

การทำงาน

- รองประธานศาลฎีกา
- ประธานแผนกคดีแรงงานในศาลฎีกา
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลฎีกา
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๑
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๓
- ประธานศาลอุทธรณ์ภาค ๙
- ผู้พิพากษาศาลฎีกา
- อธิบดีผู้พิพากษาศาลอาญากรุงเทพใต้
- รองประธานศาลอุทธรณ์
- ผู้พิพากษาหัวหน้าคณะในศาลอุทธรณ์
- ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสกลนคร
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดสิงห์บุรี
- ผู้พิพากษาศาลจังหวัดพัทลุง
- นิติกร กระทรวงแรงงาน

เครื่องราชอิสริยาภรณ์

- พ.ศ. ๒๕๓๖ ประถมาภรณ์มงกุฎไทย
- พ.ศ. ๒๕๓๙ ประถมาภรณ์ช้างเผือก
- พ.ศ. ๒๕๔๒ มหาวชิรมงกุฎ
- พ.ศ. ๒๕๔๔ เหรียญจักรพรรดิมาลา
- พ.ศ. ๒๕๔๕ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก

นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์
อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒

ตำแหน่งปัจจุบัน อัยการสูงสุด

การศึกษา

- นิติศาสตรบัณฑิต มหาวิทยาลัยรามคำแหง
- รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต สถาบันบัณฑิตพัฒนบริหารศาสตร์
- เนติบัณฑิต สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา

การทำงาน

- อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีพิเศษ
- อธิบดีอัยการ สำนักงานคดีปราบปรามการทุจริต
- รองอธิบดีอัยการ สำนักงานการสอบสวน
- รองอธิบดีอัยการ สำนักงานคดีพิเศษ

เครื่องราชอิสริยาภรณ์ชั้นสูงสุดที่ได้รับ

- พ.ศ. ๒๕๔๕ มหาวชิรมงกุฎ
- พ.ศ. ๒๕๕๐ มหาปรมาภรณ์ช้างเผือก

ต่อจากหน้า ๓

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับนี้ จึงขอนำเสนอพระราชกรณียกิจของพระผู้พระราชทานกำเนิดเนติบัณฑิตยสภา พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ด้านการสาธารณสุขอันมีเนื้อหาเกี่ยวเนื่องกับคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล ซึ่งเป็นโรงพยาบาลพระราชทานจากพระองค์ท่าน *(โดยได้รับความอนุเคราะห์ข้อมูลจาก รศ.นพ.ประยุทธ ศิริวงษ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล, รศ.นพ.จิระพงษ์ อังคะรา รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล และว่าที่ร้อยตรีหญิงรวีวรรณ เชื้ออภัย นักจัดการงานทั่วไป ปฏิบัติการงานสื่อสารและส่งเสริมภาพลักษณ์ สำนักงานคณบดี คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล)*

คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล[๑]

วชิรพยาบาล เป็นโรงพยาบาลพระราชทานจากพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ก่อตั้งเมื่อวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๔๕๕ โดยได้ทรงสละพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ซื้อที่ดินและสิ่งก่อสร้างให้เป็นสถานพยาบาล และได้พระราชทานนามอันเป็นมงคลยิ่ง ว่า **“วชิรพยาบาล”** ต่อมาในปี พ.ศ. ๒๔๖๖ ได้ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ แต่งตั้ง “คณะกรรมการอำนวยการ” อีก ๗ คน มีสมเด็จเจ้าฟ้ามหิดลอดุลยเดช กรมหลวงสงขลานครินทร์ (พระยศในขณะนั้น) คือ สมเด็จพระมหิตลาธิเบศร อดุลยเดชวิกรม พระบรมราชชนก หรือ “องค์บิดาแห่งการแพทย์แผนปัจจุบันของไทย” เป็นองค์ประธานวางระเบียบการโรงพยาบาลเพื่อปฏิบัติให้เป็นไปตามพระราชดำริ และในปี พ.ศ. ๒๕๒๘ วชิรพยาบาลได้ร่วมมือกับมหาวิทยาลัยศรีนครินทรวิโรฒ จัดตั้งคณะแพทยศาสตร์ มศว.ขึ้น โดยมีวชิรพยาบาลเป็นฐานในการเรียนการสอน และในปี พ.ศ. ๒๕๓๖ มีการจัดตั้งวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครเพื่อการผลิตแพทย์

ต่อมา ในวันที่ ๑๓ พฤศจิกายน พ.ศ. ๒๕๕๓ มีการตราพระราชบัญญัติจัดตั้ง “มหาวิทยาลัยกรุงเทพมหานคร” โดยเป็นสถาบันอุดมศึกษาที่เป็นหน่วยงานของรัฐ อยู่ในกำกับของกรุงเทพมหานคร มีวัตถุประสงค์หลัก เพื่อให้เป็นมหาวิทยาลัยเฉพาะทางเพื่อการสนับสนุนการพัฒนากรุงเทพมหานคร โดยให้โอนวิทยาลัยแพทยศาสตร์กรุงเทพมหานครและวชิรพยาบาล มาอยู่ภายใต้การบริหารจัดการของมหาวิทยาลัยโดยใช้ชื่อว่า “คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล” และพระบาทสมเด็จพระปรมินทรมหาภูมิพลอดุลยเดช ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานชื่อ มหาวิทยาลัยใหม่ว่า “มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช” ตั้งแต่วันที่ ๓ มิถุนายน พ.ศ. ๒๕๕๔ กระแสพระราชดำรัสพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ความตอนหนึ่งว่า...

“บัดนี้โรงพยาบาลอันนี้ ก็ได้ตกแต่งขึ้นพร้อมแล้ว เราขอให้นามว่า “วชิรพยาบาล” และขอมอบที่นี้ไว้เป็นสาธารณสถานเป็นสมบัติสิทธิ์เด็ดขาดแก่ประชาชนชาวไทยให้ได้ใช้เพื่อเป็นที่พยาบาลผู้มีอาการป่วยไข้ต่อไป ขอมอบให้ไว้แก่กรมศุขาภิบาลเป็นผู้ปกปักรักษาในนามประชาชนสืบไปแต่วันนี้

ขออำนาจคุณพระรัตนไตรอันเป็นนิรัติไสยบุญเขตร อันเป็นที่พึ่งตรึงจิตร์แห่งเราโดยมั่นคง และความจำนงจงจิตร์ที่เราได้บำเพ็ญสาธารณทานเพื่อประโยชน์แห่งประชาชนชาวไทยอันเป็นที่รักใคร่แห่งเราเหมือนบุตร์ จงเป็นผลสำเร็จสมความปรารถนาได้แลเห็นผลดีทั้งในปัตยุบันนี้และในเบื้องหน้าต่อไปชั่วกาลนานเทอญ

ประกาศมา ณ พฤหัสบดีที่ ๒ มกราคม พระพุทธศาสนายุกาลล่วงแล้วได้ ๒๔๕๕ พรรษา รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ เป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลปัตยุบันนี้”

จากพระราชปณิธาน พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว คณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์เพื่อที่จะมุ่งไปสู่ความสำเร็จและสืบทอดพระราชปณิธาน คือ “สถาบันแพทยศาสตร์แห่งกรุงเทพมหานคร ที่ทรงคุณค่าของประเทศ ผู้นำด้านเวชศาสตร์เขตเมือง”

[๑] เอกสารจากคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล มหาวิทยาลัยนวมินทราธิราช

และเมื่อวันที่ ๗ พฤษภาคม พ.ศ. ๒๕๖๒ นับเป็นพระมหากรุณาธิคุณอย่างหาที่สุดมิได้ พระบาทสมเด็จพระวชิรเกล้าเจ้าอยู่หัว ทรงห่วงใย และทรงคำนึงถึงการดูแลรักษาพยาบาล สุขภาพร่างกายของประชาชน ตลอดจนประสิทธิภาพด้านการให้บริการทางการแพทย์ ทรงพระกรุณาโปรดเกล้าฯ พระราชทานเงินจำนวน ๘๑ ล้านบาท ให้แก่โรงพยาบาลวชิรพยาบาล ในการจัดซื้อเครื่องมือ ครุภัณฑ์ และอุปกรณ์ทางการแพทย์ ในการรักษาพยาบาลแก่ผู้ป่วย

จากพระมหากรุณาธิคุณของพระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ กว่า ๑๐๗ ปี วชิรพยาบาลยังคงมุ่งมั่นสืบสานพระราชปณิธานในการผลิตแพทย์และบุคลากรทางการแพทย์ เพื่อรับใช้ปวงชนชาวไทย ให้ประชาชนได้รับการรักษาพยาบาลที่ดีมีคุณภาพ และมีคุณภาพชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้น ให้สมดั่งพระราชปณิธานของพระองค์ท่าน “วชิรพยาบาล เพื่อประโยชน์สาธารณะ และสุขภาพประชาชน”

ความเป็นมาของพระบรมราชานุสาวรีย์ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว[๒]

เพื่อเป็นการเทิดพระเกียรติพระบาทสมเด็จพระปรเมนทรามหาวชิราวุธ พระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชการที่ ๖ ที่ได้พระราชทานกำเนิดวชิรพยาบาล โดยพระราชทรัพย์ส่วนพระองค์ จำนวน ๓,๐๐๐ ชั่ง เมื่อวันพฤหัสบดีที่ ๒ มกราคม พระพุทธศาสนายุกาลล่วงแล้วได้ ๒๔๕๕ พรรษา รัตนโกสินทรศก ๑๓๑ อันเป็นปีที่ ๓ ในรัชกาลของพระองค์ ศาสตราจารย์นายแพทย์ประพฤติ ธีรคุปต์ ผู้อำนวยการวชิรพยาบาล (ในขณะนั้น) ดำริที่จะสร้างพระบรมราชานุสาวรีย์ในพระองค์ท่าน ประดิษฐานไว้ ณ สนามหน้าตึกอำนวยการ เพื่อเป็นที่เคารพสักการะ จึงได้ทำหนังสือขออนุมัติเพื่อขอความเห็นชอบ และการสนับสนุนไปยังกรุงเทพมหานคร เมื่อวันที่ ๒๑ มกราคม พ.ศ. ๒๕๒๓

ภายหลังได้รับอนุมัติจากกรุงเทพมหานครและกระทรวงมหาดไทย วชิรพยาบาลจึงได้ทำหนังสือไปยังกรมศิลปากรเพื่อขอให้ออกแบบ ดำเนินการและอนุมัติการก่อสร้างตามระเบียบการก่อสร้างอนุสาวรีย์แห่งชาติของกระทรวงศึกษาธิการ พร้อมกับดำเนินการขอพระราชทานพระบรมราชานุญาตผ่านสำนักราชเลขาธิการ นำความกราบบังคมทูลพระกรุณาทราบฝ่าละอองธุลีพระบาทแล้ว พระราชทานพระบรมราชานุญาตให้สร้างได้ และประเมินค่าก่อสร้างเป็นองค์พระรูปเท่าพระองค์จริง หล่อด้วยโลหะสัมฤทธิ์พร้อมแท่นฐาน และแผ่นคำจารึกออกแบบโดยกรมศิลปากร เป็นเงิน ๘๔๐,๐๐๐ บาท (แปดแสนสี่หมื่นบาทถ้วน) โดยใช้เงินบำรุงของโรงพยาบาล

พระบรมราชานุสาวรีย์พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว ได้ดำเนินการก่อสร้างและประดิษฐานเสร็จเรียบร้อยแล้ว ในวันที่ ๓๐ กรกฎาคม พ.ศ. ๒๕๒๘ โดยใช้เวลาในการดำเนินการทั้งสิ้นเป็นเวลา ๕ ปี ๗ เดือน สมเด็จพระเจ้าพระภคินีเธอเจ้าฟ้าเพชรรัตนราชสุดา สิริโสภาพัณณวดี ได้ทรงเป็นองค์ประธานในพิธีเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์ และ “ตึกมหาวชิราวุธ” เมื่อวันศุกร์ที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๐ อันเป็นวันครบรอบ ๗๕ ปีที่ พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัวได้ทรงพระราชทานกำเนิดวชิรพยาบาล

แหล่งข้อมูล

- รศ.นพ.ประยุทธ ศิริวงษ์ คณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล, รศ.นพ.จิระพงษ์ อังคะรา รองคณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล และว่าที่ร้อยตรีหญิงรวีวรรณ เชื้ออภัย นักจัดการงานทั่วไปปฏิบัติการงานสื่อสารและส่งเสริมภาพลักษณ์ สำนักงานคณบดีคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล
- เว็บไซต์มหาวิทยาลัยสยาม https://e-library.siam.edu/national-public-health-day/
- เว็บไซต์กระปุกดอทคอม https://hilight.kapook.com/view/93994

[๒] เอกสารจาก หนังสืออนุสรณ์ในการเปิดพระบรมราชานุสาวรีย์ ณ วชิรพยาบาล เมื่อวันที่ ๒ มกราคม พ.ศ. ๒๕๓๐

กรณีข้อกฎหมายในการติดตามชำระหนี้คืน[๑]

ข้อเท็จจริง

สำนักงาน ก. ได้ดำเนินการช่วยเหลือเกษตรกร โดยการชำระหนี้แทนเกษตรกร โดยเกษตรกรจะต้องชำระหนี้คืนตามแผนการชำระหนี้ที่ได้ทำนิติกรรมสัญญาไว้กับสำนักงาน ก. ซึ่งเป็นหนี้ที่มีกำหนดเวลาในการชำระหนี้ ดังนี้

๑. เกษตรกรทำสัญญากู้ยืมเงิน กรณีหนี้บุคคลค้ำประกัน โดยตกลงชำระหนี้ตามแผนการชำระหนี้คืนเป็น รายเดือน/ราย ๓ เดือน/ราย ๖ เดือน หรือรายปี กำหนดระยะเวลาชำระหนี้ ๑ - ๒๐ ปี

๒. เกษตรกรทำสัญญาเช่าซื้อทรัพย์คืน กรณีหนี้มีหลักทรัพย์ค้ำประกัน โดยตกลงชำระหนี้ตามแผนการชำระหนี้คืนเป็น รายเดือน/ราย ๓ เดือน/ราย ๖ เดือน หรือรายปี กำหนดระยะเวลาชำระหนี้ ๑ - ๒๐ ปี

ปัจจุบันพบว่ามีเกษตรกรบางรายค้างชำระและเพิกเฉยขาดส่งชำระหนี้คืนตามกำหนดเวลาตามแผนการชำระหนี้คืนที่ทำไว้

ข้อหารือ

สำนักงาน ก. ขอหารือในข้อกฎหมายเรื่องการนับอายุความของสัญญากู้ยืมเงิน (กรณีหนี้บุคคลค้ำประกัน) และสัญญาเช่าซื้อทรัพย์คืน (กรณีหนี้หลักทรัพย์ค้ำประกัน) ที่สำนักงาน ก. ได้จัดทำ อายุความเรื่องดอกเบี้ย การทำอย่างไรจะมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลง การสละประโยชน์แห่งอายุความ การทำหนังสือรับสภาพหนี้/รับสภาพความรับผิด การปรับโครงสร้างหนี้ รวมถึงประเด็นข้อกฎหมายต่าง ๆ ที่เป็นประโยชน์ในการบริหารจัดการหนี้ของสำนักงาน ก.

คำวินิจฉัยของสำนักงานอัยการสูงสุด

สำนักงานอัยการสูงสุดพิจารณาแล้ว มีความเห็นดังนี้

๑. กรณีการนับอายุความของสัญญากู้ยืมเงิน (กรณีหนี้บุคคลค้ำประกัน)

เมื่อพิจารณาจากสัญญากู้ยืมเงิน ข้อ ๕ ประกอบเอกสารแบบแผนการชำระเงิน แนบท้ายสัญญาผนวก ๑ เห็นได้ว่ากำหนดไว้ชัดเจนว่าผ่อนชำระงวดละเท่าใด เป็นเงินต้นเท่าใด และเป็นดอกเบี้ยเท่าใด ย่อมถือเป็นข้อตกลงให้ผ่อนชำระเงินต้นคืนเป็นงวด ๆ ซึ่งเข้าลักษณะ “เงินที่ต้องชำระเพื่อผ่อนทุนคืนเป็นงวด ๆ” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๒) สัญญากู้ยืมเงินดังกล่าวจึงอยู่ในบังคับของมาตรา ๑๙๓/๓๓ ซึ่งมีกำหนดอายุความ ๕ ปี และการเริ่มนับอายุความ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผิดนัดในงวดนั้น ๆ เป็นต้นไปตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๑๒

กรณีดอกเบี้ย แม้ตามสัญญาจะใช้ถ้อยคำว่า “ค่าบริการ” แต่เป็นค่าบริการหรือค่าตอบแทนจากการให้กู้ยืมเงิน จึงมีลักษณะเป็นดอกเบี้ย ซึ่งตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๑) กำหนดให้สิทธิเรียกร้องในดอกเบี้ยที่ค้างชำระมีกำหนดอายุความ ๕ ปี และการเริ่มนับอายุความ ให้เริ่มนับตั้งแต่วันที่ผิดนัดในงวดนั้น ๆ ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๑๒

๒. กรณีการนับอายุความของสัญญาเช่าซื้อ (กรณีมีหลักทรัพย์ค้ำประกัน)

---

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย สำนักงานอัยการสูงสุด

[๑] สำนวนข้อหารือสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานที่ปรึกษากฎหมาย เลขรับที่ ห.๑๒๗/๒๕๖๒

บทบัญญัติในประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ในส่วนของสัญญาเช่าซื้อมิได้บัญญัติเรื่องอายุความไว้โดยเฉพาะ แต่เนื่องจากสัญญาเช่าซื้อมีลักษณะเป็นสัญญาซึ่งเจ้าของนำทรัพย์สินออกให้เช่า และให้คำมั่นว่าจะขายทรัพย์สินให้ หรือจะให้ทรัพย์นั้นตกเป็นสิทธิแก่ผู้เช่า หากผู้เช่าซื้อผิดนัดชำระค่าเช่าซื้อ สำนักงาน ก. ฟ้องเรียกให้ชำระค่าเช่าซื้อที่ค้างชำระภายในกำหนดอายุความ ๕ ปี นับตั้งแต่ผิดนัด ทั้งนี้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๓) ส่วนกรณีการเรียกค่าเสียหายตามสัญญาข้อ ๑๑ ข้อ ๑๒ และข้อ ๑๓ อันได้แก่ การที่ลูกหนี้ไม่ส่งมอบทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อคืน ทำให้ผู้ให้เช่าซื้อขาดประโยชน์ที่ควรจะได้จากการนำทรัพย์ออกให้เช่า ไม่มีกฎหมายกำหนดอายุความไว้โดยเฉพาะจึงต้องใช้อายุความ ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ ส่วนกรณีการติดตามเรียกเอาทรัพย์สินที่ให้เช่าซื้อคืนนั้น เป็นกรณีเจ้าของทรัพย์สินใช้สิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินของตนตามมาตรา ๑๓๓๖ ซึ่งไม่มีอายุความเว้นแต่ ทรัพย์สินนั้นจะถูกครอบครองปรปักษ์ กรณีเป็นสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครองติดต่อกันเป็นเวลา ๕ ปี หรือเป็นอสังหาริมทรัพย์ได้ครอบครองติดต่อกันเป็นเวลา ๑๐ ปี ซึ่งเจ้าของทรัพย์สินไม่มีสิทธิติดตามและเอาคืนซึ่งทรัพย์สินนั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๓๘๒

๓. กรณีการทำให้อายุความสะดุดหยุดลง แบ่งเป็นสองกรณี คือ (๑) กรณีลูกหนี้รับสภาพหนี้ต่อเจ้าหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง โดยลูกหนี้ทำหนังสือรับสภาพหนี้ให้ชำระหนี้ให้บางส่วน ชำระดอกเบี้ย ให้ประกัน หรือกระทำการใด ๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง และ (๒) กรณีที่เจ้าหนี้ใช้สิทธิเรียกร้อง หากมีเหตุหนึ่งเหตุใดอันเข้าลักษณะในสองกรณีดังกล่าวข้างต้น ก็มีผลให้อายุความสะดุดหยุดลง โดยหนังสือรับสภาพหนี้จะต้องมีเนื้อหาเข้าใจได้ว่ายอมรับสภาพหนี้ และลงลายมือชื่อโดยลูกหนี้ ก็ถือได้ว่าเป็นการรับสภาพหนี้แล้ว และเมื่ออายุความสะดุดหยุดลงแล้ว ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ และเมื่อเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่เวลานั้น ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๑๕ โดยถืออายุความตามกำหนดอายุความเดิม และเมื่ออายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้น ย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วยตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๖๙๒

๔. กรณีการสละประโยชน์แห่งอายุความ เมื่ออายุความครบกำหนดแล้ว ลูกหนี้จะสละประโยชน์แห่งอายุความนั้นเสียก็ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๒๔ การที่ลูกหนี้ชำระหนี้บางส่วนหลังจากหนี้ขาดอายุความแล้ว ก็ถือได้ว่าลูกหนี้ได้สละประโยชน์แห่งอายุความ หนี้ที่ชำระไปแล้วนั้นไม่ว่าจะมากจะน้อยเพียงใด ลูกหนี้จะเรียกคืนไม่ได้ ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๒๘ แต่หนี้ส่วนที่ยังไม่ได้ชำระ ลูกหนี้ก็ยังสามารถยกขึ้นต่อสู้ว่าขาดอายุความแล้วเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้ได้

การที่ลูกหนี้รับสภาพหนี้เป็นหนังสือ หรือการให้ประกันภายหลังหนี้ขาดอายุความ ถือว่าเป็น “การรับสภาพความรับผิด” ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๕ อันเป็นผลเท่ากับว่าลูกหนี้สละประโยชน์แห่งอายุความแล้ว ลูกหนี้จะต้องรับผิดตามหนังสือรับสภาพความผิดนั้น โดยกฎหมายกำหนดให้มีอายุความ ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับสภาพความผิดหรือให้ประกัน

การที่ลูกหนี้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว หรือการที่ลูกหนี้รับสภาพความรับผิดโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือโดยการให้ประกันดังกล่าวข้างต้น ไม่เป็นโทษต่อผู้ค้ำประกัน ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๒๘ ดังนั้น ผู้ค้ำประกันยังสามารถยกเรื่องอายุความขึ้นต่อสู้ได้

๕. กรณีการปรับโครงสร้างหนี้ หากการปรับโครงสร้างหนี้มีลักษณะเปลี่ยนแปลงในสิ่งที่เป็นสาระสำคัญ อาทิ เปลี่ยนตัวเจ้าหนี้ เปลี่ยนตัวลูกหนี้ เปลี่ยนประเภทนิติกรรม เปลี่ยนวัตถุแห่งหนี้หรือทรัพย์ที่เป็นวัตถุแห่งหนี้ เปลี่ยนแปลงแก้ไขหรือเพิ่มเติมเงื่อนไขแห่ง

หนี้ จะถือเป็นการแปลงหนี้ใหม่ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๓๔๙ ซึ่งการทำสัญญาปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ดังกล่าวจะมีผลให้หนี้ตามสัญญาเดิมระงับไป และคู่สัญญาจะต้องผูกพันกันตามสัญญาที่ได้ปรับโครงสร้างหนี้ใหม่ ดังนั้น อายุความจะเริ่มต้นนับใหม่ ตามลักษณะของสัญญาที่ได้ปรับโครงสร้างหนี้ใหม่นั้น

การเปลี่ยนแปลงอัตราดอกเบี้ย เงื่อนไขการผ่อนชำระหนี้ การให้มีหลักประกันการชำระหนี้กรณีเหล่านี้ไม่ใช่การเปลี่ยนแปลงในสาระสำคัญ จึงไม่ถือเป็นการแปลงหนี้ใหม่ ลูกหนี้ยังต้องรับผิดตามสัญญาเดิม แต่ทั้งนี้การกระทำดังกล่าวอาจเป็นการรับสภาพหนี้ หรือรับสภาพความรับผิดก็ได้ แล้วแต่กรณี

อย่างไรก็ตาม ในกรณีที่ลูกหนี้ถึงแก่ความตาย จะต้องฟ้องร้องบังคับตามสิทธิเรียกร้องที่มีต่อลูกหนี้ภายในกำหนด ๑ ปี นับแต่เจ้าหนี้ได้รู้หรือควรได้รู้ถึงความตายของลูกหนี้ แต่ต้องไม่เกิน ๑๐ ปี นับแต่เมื่อลูกหนี้ถึงแก่ความตาย ทั้งนี้ตามนัยประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๗๕๔ วรรคสามและวรรคสี่

หมายเหตุ

๑. สัญญากู้ยืมเงิน ข้อ ๕ ระบุว่า “ผู้กู้ตกลงชำระคืนเงินต้นพร้อมค่าบริการตามข้อ ๔ เป็นงวด ๆ..... ทั้งนี้ตามเอกสารแบบแผนการชำระเงิน ผนวก ๑ แนบท้ายสัญญา”

๒. คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๐๕๑/๒๕๕๕ วินิจฉัยในกรณีกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษาว่า “จากเหตุผลการออกพระราชบัญญัติเนื่องจากมีความจำเป็นต้องเร่งดำเนินการพัฒนามนุษย์เพื่อรองรับความเจริญเติบโตทางเศรษฐกิจและเพิ่มความสามารถในการแข่งขันของประเทศในการยกฐานะความเป็นอยู่ของประชาชนให้ดีขึ้น ดังนั้นการให้กู้ยืมเงินตามพระราชบัญญัติก็เป็นไปเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่และให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคมโดยแท้ กรณีเป็นเรื่องที่ประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์หรือกฎหมายอื่นมิได้บัญญัติอายุความไว้เฉพาะ จึงมีกำหนด ๑๐ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๐ หาใช่เป็นสิทธิเรียกร้องในเงินที่ต้องชำระเพื่อผ่อนทุนคืนเป็นงวด ๆ อันมีอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๒) ไม่” ซึ่งการกู้ยืมเงินเพื่อช่วยเหลือชำระหนี้แทนเกษตรกรตามข้อหารือนี้มีลักษณะบางอย่างที่คล้ายกับการกู้ยืมจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา กล่าวคือ การกู้ยืมเงินในกรณีนี้เป็นไปตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร พ.ศ.๒๕๔๒ ซึ่งแก้ไขเพิ่มเติมโดยพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกร (ฉบับที่ ๒) พ.ศ.๒๕๔๔ อันเป็นการกู้ยืมเงินซึ่งมีกฎหมายเฉพาะเช่นเดียวกัน และเหตุผลการออกพระราชบัญญัตินี้เนื่องจากนโยบายของรัฐที่เห็นความจำเป็นในการพัฒนาสภาพความเป็นอยู่ของเกษตรกรให้ดีขึ้น และเปิดโอกาสให้เกษตรกรที่ขาดปัจจัยในการประกอบอาชีพรวมตัวกันเป็นองค์กรเกษตรกรเพื่อทำแผนและโครงการในการขอรับการสนับสนุนจากกองทุน อันมีวัตถุประสงค์เพื่อพัฒนาและให้โอกาสแก่เกษตรกร ซึ่งการให้กู้ยืมเงินตามพระราชบัญญัติกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรก็เป็นไปเพื่อพัฒนาความเป็นอยู่และให้โอกาสแก่ผู้ด้อยโอกาสในสังคมเช่นเดียวกับกรณีกู้ยืมเงินจากกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา ศาลจึงอาจจะนำแนววินิจฉัยดังกล่าวมาใช้กับการกรณีกองทุนฟื้นฟูและพัฒนาเกษตรกรด้วยแต่เนื่องจากขณะนี้สำนักงาน ก. ยังไม่เคยฟ้องร้องดำเนินคดีกับบรรดาเกษตรกรที่เป็นคู่สัญญา จึงยังไม่มีบรรทัดฐานในเรื่องนี้ที่ชัดเจน อีกทั้งยังมีความไม่แน่นอนว่าคำพิพากษาดังกล่าวจะถูกกลับในภายหลังหรือไม่ สำนักงาน ก. จึงควรถือเอาอายุความ ๕ ปี ตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ มาตรา ๑๙๓/๓๓ (๒) มาใช้สำหรับการฟ้องร้องเพื่อเรียกให้ชำระหนี้ตามสัญญากู้ยืมเงินซึ่งเป็นอายุความที่สั้นกว่า เพื่อป้องกันความเสียหายหากศาลมิได้วินิจฉัยไปในทำนองเดียวกับกรณีกองทุนเงินให้กู้ยืมเพื่อการศึกษา แต่หากมีกรณีที่สำนักงาน ก. ฟ้องเมื่อพ้นกำหนด ๕ ปี ก็น่าจะพิจารณาหยิบยกประเด็นดังกล่าวเป็นข้อต่อสู้

๓. กรณีลูกหนี้รับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง

มาตรา ๑๙๓/๑๔ (๑) แยกได้ดังต่อไปนี้

๑) ลูกหนี้ทำเป็นหนังสือรับสภาพหนี้ให้

๒) ชำระหนี้ให้บางส่วน

๓) ชำระดอกเบี้ย

๔) ให้ประกัน

๕) กระทำการใด ๆ อันปราศจากข้อสงสัยแสดงให้เห็นเป็นปริยายว่ายอมรับสภาพหนี้ตามสิทธิเรียกร้อง ดังนั้นหากลูกหนี้มีการกระทำอันเข้าลักษณะดังกล่าวข้างต้น ก็ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงแล้ว แม้หนังสือรับสภาพหนี้จะไม่มีชื่อด้านบนว่า “หนังสือรับสภาพหนี้” แต่หากมีเนื้อหาเข้าใจได้ว่ายอมรับสภาพหนี้ และลงลายมือชื่อโดยลูกหนี้ก็มีสภาพเป็นหนังสือรับสภาพหนี้แล้ว

หากสำนักงาน ก. ไม่สามารถทำให้ลูกหนี้มีการกระทำอันเข้าลักษณะดังกล่าวข้างต้นก่อนหนี้จะขาดอายุความ ย่อมต้องฟ้องร้องคดีหรือใช้สิทธิเรียกร้องของตนภายในอายุความ

และตามมาตรา ๑๙๓/๑๕ เมื่ออายุความสะดุดหยุดลงแล้ว ระยะเวลาที่ล่วงไปก่อนนั้นไม่นับเข้าในอายุความ เมื่อเหตุที่ทำให้อายุความสะดุดหยุดลงสิ้นสุดเวลาใด ให้เริ่มนับอายุความใหม่ตั้งแต่เวลานั้น โดยถืออายุความตามกำหนดอายุความเดิม และเมื่ออายุความสะดุดหยุดลงเป็นโทษแก่ลูกหนี้นั้น ย่อมเป็นโทษแก่ผู้ค้ำประกันด้วย ตามมาตรา ๖๙๒

การชำระหนี้บางส่วนหลังจากขาดอายุความหนี้ที่ชำระไปแล้วนั้นไม่ว่าจะมากจะน้อยเพียงใดลูกหนี้จะเรียกคืนไม่ได้ตามมาตรา ๑๙๓/๒๘ แต่หนี้ส่วนที่ยังไม่ได้ชำระลูกหนี้ก็ยังสามารถยกขึ้นต่อสู้ว่าขาดอายุความแล้วเพื่อปฏิเสธการชำระหนี้ได้ ซึ่งแตกต่างกับชำระหนี้บางส่วนก่อนคดีขาดอายุความ อันทำให้หนี้ทั้งหมดอยู่ในอายุความต่อไป

ส่วนการรับสภาพหนี้เป็นหนังสือหรือให้ประกันภายหลังหนี้ขาดอายุความถือว่าเป็น “การรับสภาพความผิด” ตามมาตรา ๑๙๓/๓๕ เพราะเท่ากับว่าลูกหนี้สละประโยชน์เรื่องอายุความแล้ว ลูกหนี้ก็ต้องรับผิดชอบตามหนังสือรับสภาพความผิดนั้น ซึ่งการรับสภาพความรับผิดตามมาตรา ๑๙๓/๓๕ กฎหมายกำหนดแค่มีหลักฐานเป็นหนังสือเท่านั้น ดังนั้นหากแค่มีการโต้ตอบที่เป็นลายลักษณ์อักษรอันรับฟังได้ว่ามีการรับสภาพหนี้ย่อมถือเป็นการรับสภาพความผิดโดยกฎหมายกำหนดให้มีอายุความ ๒ ปี นับแต่วันที่ได้รับสภาพความผิดหรือให้ประกัน ไม่ถือตามอายุความเดิมดังเช่นกรณีอายุความสะดุดหยุดลง (ตามแนวคำพิพากษาฎีกาที่ ๔๘๖๒/๒๕๔๓, ๑๐๘๕๕/๒๕๔๖ และ ๑๐๘๘๑/๒๕๔๖)

การที่ลูกหนี้ชำระหนี้ซึ่งขาดอายุความแล้ว หรือการที่ลูกหนี้รับสภาพความรับผิดโดยมีหลักฐานเป็นหนังสือหรือโดยการให้ประกัน ไม่เป็นโทษต่อผู้ค้ำประกัน ดังนั้นผู้ค้ำประกันยังสามารถยกเรื่องอายุความขึ้นต่อสู้ได้

คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ

พิพากษาไม่เกินฟ้อง

ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง*

การพิพากษาเป็นกระบวนการชี้ขาดของศาลยุติธรรม เมื่อใช้ระบบกล่าวหา โจทก์มีหน้าที่กล่าวหาจำเลยและมีคำขอให้ลงโทษจำเลย ซึ่งศาลต้องพิพากษาตามคำขอหรือตามฟ้องนั้น ศาลจะพิพากษาเกินคำขอหรือเกินฟ้องมิได้ ซึ่งในคดีอาญามีบทบัญญัติของประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา ความว่า

มาตรา ๑๙๒ *ห้ามมิให้พิพากษา หรือสั่ง เกินคำขอหรือที่มิได้กล่าวในฟ้อง*

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงตามที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้อง ให้ศาลยกฟ้องคดีนั้น *เว้นแต่ข้อแตกต่างนั้นมิใช่ในข้อสาระสำคัญและทั้งจำเลยมิได้หลงต่อสู้ ศาลจะลงโทษจำเลยตามข้อเท็จจริงที่ได้ความนั้นก็ได้*

ในกรณีที่ข้อแตกต่างนั้นเป็นเพียงรายละเอียด เช่น เกี่ยวกับเวลาหรือสถานที่กระทำความผิดหรือต่างกันระหว่างการกระทำผิดฐานลักทรัพย์ กรรโชก รีดเอาทรัพย์ ฉ้อโกง โกงเจ้าหนี้ ยักยอก รับของโจร และทำให้เสียทรัพย์ หรือต่างกันระหว่างการกระทำผิดโดยเจตนากับประมาท มิให้ถือว่าต่างกันในข้อสาระสำคัญ ทั้งมิให้ถือว่าข้อที่พิจารณาได้ความนั้นเป็นเรื่องเกินคำขอหรือเป็นเรื่องที่โจทก์ไม่ประสงค์ให้ลงโทษ เว้นแต่จะปรากฏแก่ศาลว่าการที่ฟ้องผิดไปเป็นเหตุให้จำเลยหลงต่อสู้ แต่ทั้งนี้ศาลจะลงโทษจำเลยเกินอัตราโทษที่กฎหมายกำหนดไว้สำหรับความผิดที่โจทก์ฟ้องไม่ได้

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงบางข้อดังกล่าวในฟ้องและตามที่ปรากฏในทางพิจารณาไม่ใช่เป็นเรื่องที่โจทก์ประสงค์ให้ลงโทษ ห้ามมิให้ศาลลงโทษจำเลยในข้อเท็จจริงนั้น ๆ

ถ้าศาลเห็นว่าข้อเท็จจริงตามฟ้องนั้นโจทก์สืบสมแต่โจทก์อ้างฐานความผิดหรือบทมาตราผิด ศาลมีอำนาจลงโทษจำเลยตามฐานความผิดที่ถูกต้องได้

ถ้าความผิดตามที่ฟ้องนั้นรวมการกระทำหลายอย่าง แต่ละอย่างอาจเป็นความผิดได้อยู่ในตัวเอง ศาลจะลงโทษจำเลยในการกระทำผิดอย่างหนึ่งอย่างใดตามที่พิจารณาได้ความก็ได้

คำพิพากษาเกี่ยวกับเกินฟ้องหรือไม่เกินฟ้องนั้นมีหลายคดี ในที่นี้ขอยกมาเป็นตัวอย่าง คือ **คำพิพากษาฎีกาที่ ๑๒๐๗๙/๒๕๕๘** มีสาระสำคัญดังต่อไปนี้

โจทก์ฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๙ สิงหาคม ๒๕๕๖ เวลากลางคืนหลังเที่ยง จำเลยชิงทรัพย์โดยลักกุญแจรถจักรยานยนต์ ๑ ดอก ราคา ๑๐๐ บาท ของนางสาว ว. ผู้เสียหายไป ในการชิงทรัพย์ดังกล่าวจำเลยใช้อาวุธมีดแบบปังตอ ๑ เล่ม ฟันประทุษร้ายร่างกายผู้เสียหายบริเวณข้อศอกจนเป็นเหตุให้ได้รับบาดเจ็บเป็นอันตรายแก่กายหรือจิตใจเพื่อให้ความสะดวกแก่การชิงทรัพย์หรือการพาทรัพย์นั้นไป ให้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์นั้น ยึดถือเอาทรัพย์นั้นไว้ หรือให้พ้นจากการจับกุม โดยใช้รถจักรยานยนต์เป็นยานพาหนะเพื่อกระทำผิดหรือพาทรัพย์นั้นไป หรือเพื่อให้พ้นการจับกุม ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙, ๓๔๐ ตรี ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคาทรัพย์ที่ยังไม่ได้คืนเป็นเงิน ๑๐๐ บาท แก่ผู้เสียหาย

จำเลยให้การปฏิเสธ

ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ วรรคสาม ประกอบมาตรา ๓๔๐ ตรี จำคุก ๑๕ ปี ให้จำเลยคืนหรือใช้ราคากุญแจรถจักรยานยนต์ที่ยังไม่ได้คืนแก่ผู้เสียหาย

จำเลยอุทธรณ์

ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ พิพากษาแก้เป็นว่า จำเลยมี

* ผู้ช่วยอธิการบดี และคณบดีคณะนิติศาสตร์ มหาวิทยาลัยสยาม

ความผิดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ ให้จำคุก ๒ ปี ยกฟ้องความผิดฐานชิงทรัพย์ นอกจากที่แก้คงให้เป็นไปตาม คำพิพากษาศาลชั้นต้น

โจทก์ฎีกา

ศาลฎีกาวินิจฉัยข้อเท็จจริงรับฟังได้ในเบื้องต้นโดยคู่ความมิได้โต้แย้งกันในชั้นฎีกาว่า ในวันเวลาและสถานที่เกิดเหตุตามฟ้อง ภายหลังที่นางสาว ว. ผู้เสียหายเก็บกระเป๋าสะพายของตนไว้ใต้เบาะรถจักรยานยนต์ แล้วขึ้นคร่อมรถจักรยานยนต์เพื่อขับออกจากจุดที่ตนจอดรถอยู่ จำเลยซึ่งมาจากทางด้านหลังใช้มีดแบบปังตอเฉือนที่บริเวณข้อศอกซ้ายของผู้เสียหาย เป็นเหตุให้ผู้เสียหายได้รับบาดเจ็บตามผลการตรวจชันสูตรบาดแผลของแพทย์ แล้วจำเลยให้ผู้เสียหายเปิดเบาะรถจักรยานยนต์ ผู้เสียหายจะดึงกุญแจรถจักรยานยนต์ออกจากตัวรถ แต่จำเลยเงื้อมีด ข่มขู่ผู้เสียหายจึงวิ่งหลบหนี ระหว่างนั้นจำเลยใช้กุญแจไขเพื่อเปิดเบาะแต่ไม่สามารถเปิดได้ จำเลยจึงเอากุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายซึ่งเป็นทรัพย์ที่มีราคา ๑๐๐ บาท ไปแล้วขึ้นรถจักรยานยนต์ของจำเลยขับหลบหนี คดีมีปัญหาต้องวินิจฉัยตามฎีกาของโจทก์ว่า**ข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงดังที่กล่าวในฟ้องหรือไม่** เห็นว่า พฤติการณ์ในคดีที่จำเลยใช้มีดแบบปังตอเฉือนไปที่บริเวณข้อศอกผู้เสียหายก่อนเงื้อมีดข่มขู่ไม่ให้ผู้เสียหายถอดเอากุญแจรถจักรยานยนต์ไป และผู้เสียหายเกิดความกลัว จึงวิ่งหลบหนี จากนั้นจำเลยใช้กุญแจพยายามไขเพื่อเปิดเบาะอันส่อแสดงให้เห็นว่าจำเลยประสงค์จะเอาทรัพย์ในกระเป๋าสะพายของผู้เสียหายซึ่งเก็บไว้ใต้เบาะรถจักรยานยนต์คันดังกล่าวเป็นลำดับแรก เมื่อไม่สามารถเปิดเบาะได้จำเลยจึงเอากุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหาย อันเป็นการเอาทรัพย์ชิ้นหนึ่งของผู้เสียหายไป ข้อเท็จจริงจึงฟังได้ความว่า จำเลยประสงค์ต่อทรัพย์ของผู้เสียหาย การที่จำเลยจะเอาทรัพย์ชิ้นใดของผู้เสียหายไปได้สำเร็จหรือไม่ย่อมขึ้นอยู่กับโอกาสของจำเลย ขนาดของทรัพย์รวมถึงปัจจัยอื่น ๆ เช่น มีผู้ขัดขวางหรือไม่ เป็นต้น แม้จำเลยจะไม่สามารถเปิดเบาะรถจักรยานยนต์เพื่อเอาทรัพย์ของผู้เสียหายที่อยู่ในกระเป๋าสะพายและเก็บรักษาไว้ใต้เบาะนั่งรถจักรยานยนต์ **แต่การกระทำของจำเลยเพื่อเอาทรัพย์ของผู้เสียหายยังไม่ขาดตอน**ระหว่างนั้นจำเลยเอากุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายไป ย่อมรับฟังในเบื้องต้นว่าจำเลยกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็น**การกระทำโดยทุจริต** และเป็นการลักทรัพย์ของผู้เสียหายซึ่งโจทก์ได้กล่าวในฟ้องแล้ว หาใช่เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องไม่ที่ศาลอุทธรณ์ภาค ๗ วินิจฉัยมานั้นไม่ต้องด้วยความเห็นของศาลฎีกา ฎีกาของโจทก์ฟังขึ้น

พิพากษากลับ ให้บังคับตามคำพิพากษาศาลชั้นต้น

ความเห็นเกี่ยวกับเรื่องนี้

การกระทำที่จะเป็นความผิดทางอาญา นอกจากจะทำโดยเจตนาแล้ว ยังต้องเป็นเจตนาทุจริตด้วย กล่าวคือ เพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น (ประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑ (๑))

คดีนี้พฤติการณ์ส่อแสดงว่าจำเลยประสงค์จะเอาทรัพย์ในกระเป๋าสะพายของผู้เสียหายซึ่งเก็บไว้ใต้เบาะรถจักรยานยนต์เป็นลำดับแรก แม้จำเลยไม่สามารถเปิดเบาะรถจักรยานยนต์เพื่อเอาทรัพย์ของผู้เสียหายที่อยู่ในกระเป๋าสะพายและเก็บรักษาไว้ใต้เบาะนั่งรถจักรยานยนต์ **แต่การกระทำของจำเลยเพื่อเอาทรัพย์ของผู้เสียหายยังไม่ขาดตอน**ระหว่างนั้นจำเลยเอากุญแจรถจักรยานยนต์ของผู้เสียหายไป ย่อมรับฟังได้ว่าจำเลยกระทำเพื่อแสวงหาประโยชน์ที่มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายสำหรับตนเองหรือผู้อื่น อันเป็นการกระทำโดยทุจริตและเป็นการลักทรัพย์ของผู้เสียหาย ซึ่งโจทก์ได้กล่าวในฟ้องแล้ว **หาใช่เป็นเรื่องข้อเท็จจริงที่ปรากฏในการพิจารณาแตกต่างกับข้อเท็จจริงที่กล่าวในฟ้องไม่** จึงเป็นการพิพากษาไม่เกินฟ้อง

ศาลที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษในชั้นผู้ซื้อออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาด

รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์*
มนต์ชัย ชนินทรลีลา**
สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล***
ฉัตรเฉลิม ธรรมวินทร****

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๒๖/๒๕๖๑ **บริษัท ง.** **โจทก์**
นาย อ. **จำเลย**

ผู้ซื้ออสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดีตามคำสั่งศาลยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลจังหวัดภูเก็ตซึ่งเป็นศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตศาลให้บังคับลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ เป็น***คดีที่มีข้อพิพาทขึ้นใหม่ระหว่างผู้ซื้อกับจำเลยหรือบริวาร*** นอกเหนือจากการบังคับคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่การดำเนินการบังคับคดีเกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างคดีนี้ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว และต้องถือว่าศาลที่ออกหมายบังคับคดีแก่จำเลยและบริวารในคดีนี้ ก็คือศาลจังหวัดภูเก็ต เป็นศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑ โดยอนุโลมตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ ที่บัญญัติให้นำบทบัญญัติดังกล่าวมาใช้บังคับโดยอนุโลม ***คดีตามคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษของผู้ร้องมิใช่คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้)*** ซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้อง อันจะต้องยื่นต่อศาลชั้นต้น (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้) *ที่เป็นศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑ ระหว่างโจทก์กับจำเลย*ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๗ (๒) ดังนั้น การที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้รับคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษของผู้ร้องไว้พิจารณาและมีคำสั่งจึงเป็นการไม่ชอบ ผู้ร้องชอบที่จะยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลจังหวัดภูเก็ต พิพากษากลับ ให้ยกคำร้อง ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

(อนันต์ วงษ์ประภารัตน์ - ไมตรี สุเทพากุล - กิจชัย จิตธารารักษ์)

ข้อสังเกต ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๗ (๒) วางหลักว่า คำฟ้องหรือคำร้องที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการ***บังคับคดี***ตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล ซึ่งจะต้องมีคำวินิจฉัยของศาลก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้อง ให้เสนอต่อศาลตาม **ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๑** ซึ่งมาตรา ๒๗๑ วรรคหนึ่ง มีหลักกฎหมายที่สำคัญประการหนึ่งว่า ศาลที่มีอำนาจทำคำวินิจฉัยชี้ขาดหรือคำสั่งในเรื่องใด ๆ อันเกี่ยวด้วยการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่ง คือ **ศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น หรือตามที่มีกฎหมายบัญญัติ** ดังนั้น คำร้องที่เกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีจึงต้องร้องเข้าไปในคดีเดิม มิใช่ฟ้องเป็นคดีใหม่[๑] โดยภายหลังจากที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งแล้ว หากเป็นคดีที่ต้องมีการบังคับคดี ศาลจะ*ออกคำบังคับ*ให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามคำพิพากษาหรือคำสั่งนั้นภายในระยะเวลาที่ศาลกำหนด[๒] หากลูกหนี้ตามคำพิพากษาไม่ปฏิบัติตามคำบังคับดังกล่าว เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาย่อมมีสิทธิร้องขอให้บังคับคดี[๓] และในกรณีที่หนี้ตามคำพิพากษาเป็นหนี้เงิน เจ้าหนี้ตามคำพิพากษาก็ชอบที่จะนำเจ้าพนักงานบังคับคดียึดหรืออายัดทรัพย์สินของลูกหนี้ตามคำพิพากษาออกขายทอดตลาดเพื่อนำเงินมาชำระหนี้

ภายหลังจากที่มีผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดแล้ว

---

* ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์
** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑.
*** ผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ ๗๐.
**** ผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ ๗๒.

๑ คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๐๘๖/๒๕๕๙, ๑๕๒๒๗/๒๕๕๖, ๔๔๘๗/๒๕๕๖, ๔๖๗๖/๒๕๕๑, ๑๐๖๖๕/๒๕๕๐, ๘๖๑๒/๒๕๔๙.

๒ คดีทั่วไปศาลจะกำหนดระยะเวลาให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามคำบังคับภายใน ๓๐ วัน แต่สำหรับคดีมโนสาเร่ ศาลจะกำหนดระยะเวลาให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาปฏิบัติตามคำบังคับภายใน ๑๕ วัน ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๓.

๓ ป.วิ.พ. มาตรา ๒๗๔ ถ้าคู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายแพ้คดีหรือบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ชำระหนี้ (ลูกหนี้ตามคำพิพากษา) มิได้ปฏิบัติตามคำบังคับที่ออกตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลทั้งหมดหรือบางส่วน คู่ความหรือบุคคลซึ่งเป็นฝ่ายชนะคดีหรือบุคคลที่ศาลมีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ได้รับชำระหนี้ (เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา) ชอบที่จะร้องขอให้มีการบังคับคดีโดยวิธียึดทรัพย์สิน อายัดสิทธิเรียกร้อง หรือบังคับคดีโดยวิธีอื่นตามบทบัญญัติแห่งภาคนี้ ...

หากทรัพย์นั้นเป็นอสังหาริมทรัพย์และ*เจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ให้แก่ผู้ซื้อทรัพย์แล้ว*แต่ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษายังคงอาศัยอยู่ไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว ผู้ซื้อทรัพย์**ย่อมมีสิทธิบังคับคดีต่อไป** โดยยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อ***ศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตศาลให้ออกหมายบังคับคดี***[๔] เพื่อบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกจากอสังหาริมทรัพย์นั้นได้ โดยถือว่าผู้ซื้อทรัพย์เป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษาและลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔[๕] หากบุคคลใดต้องการยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษเหนืออสังหาริมทรัพย์ดังกล่าว โดยทั่วไปบุคคลนั้นก็ชอบที่จะยื่นคำร้องต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ สำหรับในกรณีที่ศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่เป็น**ศาลเดียว**กันกับศาลที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาชำระหนี้แก่เจ้าหนี้ตามคำพิพากษา ย่อมไม่มีปัญหาว่าจะยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลใด แต่สำหรับกรณีศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่เป็น**คนละศาล**กับศาลที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาชำระหนี้ตามคำพิพากษา ย่อมมีปัญหาว่าจะยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษต่อศาลที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาชำระหนี้ตามคำพิพากษาได้หรือไม่

คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๒๖/๒๕๖๑ ข้างต้นได้วินิจฉัยประเด็นดังกล่าวไว้ว่า ผู้ร้องชอบที่จะยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษต่อ***ศาลจังหวัดภูเก็ต***ซึ่งเป็นศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตศาลและผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดมายื่นคำขอต่อศาลให้ออกหมายบังคับคดีให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ ผู้ร้องจะยื่นคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษต่อ***ศาลแพ่งกรุงเทพใต้ซึ่งเป็นศาลที่มีคำพิพากษาหรือคำสั่งในชั้นต้นไม่ได้ โดยให้เหตุผลว่า*** การที่ผู้ซื้อทรัพย์ยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลจังหวัดภูเก็ตซึ่งอสังหาริมทรัพย์ที่ผู้ซื้อทรัพย์ซื้อได้ตั้งอยู่ในเขตศาลตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ เป็น***คดีที่มีข้อพิพาทขึ้นใหม่ระหว่างผู้ซื้อกับจำเลยหรือบริวารนอกเหนือจากการบังคับคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่การดำเนินการบังคับคดีเกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างคดีนี้ได้เสร็จสิ้นไปแล้ว*** และ***คดีตามคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษของผู้ร้องมิใช่คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาล (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้)*** ซึ่งคำฟ้องหรือคำร้องขอนั้นจำต้องมีคำวินิจฉัยของศาล (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้) ก่อนที่การบังคับคดีจะได้ดำเนินไปได้โดยครบถ้วนและถูกต้องอันจะอยู่ในบังคับแห่ง ป.วิ.พ. มาตรา ๗ (๒) ที่จะต้องยื่นต่อศาลชั้นต้น (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้) ***ที่เป็นศาลที่มีอำนาจในการบังคับคดีตามมาตรา ๒๗๑ ระหว่างโจทก์กับจำเลย*** ดังนั้นที่ศาลแพ่งกรุงเทพใต้รับคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษของผู้ร้องไว้พิจารณาและมีคำสั่งเป็นการไม่ชอบ ศาลฎีกาจึงพิพากษากลับให้ยกคำร้องของผู้ร้องขอแสดงอำนาจพิเศษ ค่าฤชาธรรมเนียมทั้งสามศาลให้เป็นพับ

กล่าวโดยสรุปได้ว่า การที่ผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดีใช้สิทธิตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ เป็น***คดีที่มีข้อพิพาทขึ้นใหม่***ระหว่างผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดกับจำเลยหรือบริวารไม่เกี่ยวกับการบังคับคดีระหว่างโจทก์กับจำเลยที่การดำเนินการบังคับคดีเกี่ยวกับที่ดินและสิ่งปลูกสร้างได้***เสร็จสิ้นไปแล้ว*** และคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษในกรณีเช่นนี้ ***ไม่ใช่คำฟ้องหรือคำร้องขอที่เสนอเกี่ยวเนื่องกับการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลที่ได้พิจารณาและชี้ขาดตัดสินคดีในชั้นต้น (ศาลแพ่งกรุงเทพใต้)*** จึงไม่อยู่ในบังคับ ป.วิ.พ. มาตรา ๗ (๒) เนื่องจากการบังคับคดีตามคำพิพากษาหรือคำสั่งของศาลแพ่งกรุงเทพใต้ได้เสร็จสิ้นลงแล้ว ดังนั้น ศาลที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษตามข้อเท็จจริงในคำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๒๖/๒๕๖๑ ข้างต้น จึงเป็นศาลจังหวัดภูเก็ตนั่นเอง[๖]

---

๔ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๐๙ ตรี (เดิม) วางหลักให้ผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดของเจ้าพนักงานบังคับคดียื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลที่อสังหาริมทรัพย์ตั้งอยู่ในเขตศาลให้***ออกคำบังคับ***ให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์ได้ แต่ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ ซึ่งมีเค้าโครงมาจากมาตรา ๓๐๙ ตรี (เดิม) วางหลักให้ผู้ซื้อทรัพย์จากการขายทอดตลาดยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อศาลให้***ออกหมายบังคับคดี***ได้โดยไม่ต้องรอให้ศาลออกคำบังคับก่อนแต่อย่างใด.

๕ ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ เมื่อเจ้าพนักงานบังคับคดีโอนอสังหาริมทรัพย์ที่ขายให้แก่ผู้ซื้อ หากทรัพย์สินที่โอนนั้นมีลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารอยู่อาศัย และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารไม่ยอมออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้น ผู้ซื้อชอบที่จะยื่นคำขอฝ่ายเดียวต่อ***ศาลที่อสังหาริมทรัพย์นั้นตั้งอยู่ในเขตศาล***ให้ออก***หมายบังคับคดี***เพื่อบังคับให้ลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารออกไปจากอสังหาริมทรัพย์นั้นโดยให้นำบทบัญญัติมาตรา ๒๗๑ มาตรา ๒๗๘ วรรคหนึ่ง มาตรา ๓๕๑ มาตรา ๓๕๒ มาตรา ๓๕๓ วรรคหนึ่ง (๑) และวรรคสอง มาตรา ๓๕๔ มาตรา ๓๖๑ มาตรา ๓๖๒ มาตรา ๓๖๓ และมาตรา ๓๖๔ มาใช้บังคับโดยอนุโลม ทั้งนี้ ให้ถือว่าผู้ซื้อเป็นเจ้าหนี้ตามคำพิพากษา และลูกหนี้ตามคำพิพากษาหรือบริวารที่อยู่อาศัยในอสังหาริมทรัพย์นั้นเป็นลูกหนี้ตามคำพิพากษาตามบทบัญญัติดังกล่าว.

๖ ตาม ป.วิ.พ. มาตรา ๓๓๔ ***ไม่ได้บัญญัติให้นำมาตรา ๓๕๓ วรรคหนึ่ง (๒)*** ซึ่งให้เจ้าพนักงานบังคับคดีปิดประกาศให้บุคคลที่อยู่อาศัยหรือครอบครองทรัพย์นั้นซึ่งอ้างว่ามิได้เป็นบริวารของลูกหนี้ตามคำพิพากษา ยื่นคำร้องต่อศาลภายในกำหนดเวลาสิบห้าวันนับแต่วันปิดประกาศแสดงว่าตนมีอำนาจพิเศษในการอยู่อาศัยหรือครอบครองทรัพย์นั้น ***มาใช้บังคับด้วย*** ดังนั้น การยื่นคำขอออกหมายบังคับคดีของผู้ซื้อทรัพย์จึงไม่มีการปิดประกาศแสดงอำนาจพิเศษ ดังเช่นการบังคับคดีหนี้ขับไล่โดยแท้.

ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย

การคุ้มครองพยาน (Witness Protection)

กุลชัย ทองลงยา*

ด้วยผู้เขียนเป็นพนักงานอัยการประจำสำนักงานต่างประเทศ หน้าที่หลักของพนักงานอัยการสำนักงานต่างประเทศก็คือการดำเนินการเรื่องความร่วมมือระหว่างประเทศทางอาญา (Mutual Legal Assistance in Criminal Matters) และเรื่องการส่งผู้ร้ายข้ามแดน (Extradition)

ในเรื่องเกี่ยวกับความร่วมมือระหว่างประเทศในทางอาญานั้น ผู้เขียนเคยได้รับมอบหมายให้ดำเนินการพาตัวพยานปากสำคัญจากต่างประเทศกลับมาเบิกความ (testify) ที่ประเทศไทย ด้วยที่พยานปากนี้เป็นประจักษ์พยานสำคัญ (Eyewitness) ซึ่งคำเบิกความของพยานอาจพิสูจน์ความผิดของจำเลยได้ (prove the defendant's guilt) โดยที่ภายหลังเกิดเหตุพยานเคยโดนข่มขู่จนต้องขอลี้ภัยไปยังต่างประเทศ (Seek Asylum)[๑] ดังนั้นเงื่อนไขหนึ่งที่พยานร้องขอก่อนที่จะยินยอมเดินกลับมาเบิกความในประเทศไทยคือ ขอให้พยานได้รับการคุ้มครองตามกฎหมายไทย (provide protection for witness under Thai law) หรือที่เราคุ้นเคยได้ยินในภาพยนตร์ต่างประเทศคือการขอเข้าโปรแกรมคุ้มครองพยาน

สำหรับประเทศไทย พ.ร.บ. คุ้มครองพยาน มีผลบังคับใช้มาตั้งแต่ปี พ.ศ. ๒๕๔๖ เหตุผลในการประกาศใช้พระราชบัญญัติฉบับนี้ (the reason for declaration of this Act) คือประสงค์ให้พยานในคดีอาญาให้ได้รับความคุ้มครอง (provide protection) ได้รับการปฏิบัติที่เหมาะสม (proper treatment) และมีสิทธิได้รับค่าตอบแทนที่จำเป็นจากรัฐ (entitled to receive necessary compensation from State) และเนื่องจากในอดีตพยานยังไม่ได้รับการคุ้มครองเท่าที่ควร ทั้งที่พยานมีความสำคัญยิ่งต่อการพิสูจน์ความจริงในทางอรรถคดี เป็นเหตุให้เกิดผลเสียต่อกระบวนการยุติธรรม

พ.ร.บ. คุ้มครองพยาน กำหนดคำจำกัดความ (definition) ของคำว่า "พยาน" ว่า พยานบุคคลซึ่งจะมาให้ หรือได้ให้ข้อเท็จจริง ต่อพนักงานผู้มีอำนาจสืบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจสอบสวนคดีอาญา พนักงานผู้มีอำนาจฟ้องคดีอาญาหรือศาลในการดำเนินคดีอาญา รวมทั้งผู้ชำนาญการพิเศษ แต่มิให้หมายความรวมถึงจำเลยที่อ้างตนเองเป็นพยาน

"Witness" means a person who has agreed to give or has given facts to criminal investigation official, criminal enquiry official, criminal prosecution official or the court in criminal proceedings including a special expert but excluding an accused who claims himself as a witness

"ความปลอดภัย" หมายความว่า ความปลอดภัยในชีวิต ร่างกาย อนามัย เสรีภาพ ชื่อเสียง และทรัพย์สิน สิทธิอย่างหนึ่งอย่างใดของพยาน ทั้งก่อน ขณะและหลังมาเป็นพยาน

"Safety" means safety of life, body, health, liberty, reputation, property or any lawful rights of the witness before, during or after being a witness.

หลักเกณฑ์ในการขอเข้ารับการคุ้มครองพยาน (Measure for Witness Protection in Criminal Case) แบ่งเป็น ๒ หลักเกณฑ์ คือมาตรการทั่วไป (General Measure) กับมาตรการพิเศษ (Special Measure)

มาตรการทั่วไป ในกรณีที่เห็นว่าพยานอาจไม่ได้รับความปลอดภัย (safety of witness maybe endangered) เจ้าหน้าที่รัฐที่มีส่วนเกี่ยวข้องเช่น เจ้าหน้าที่ตำรวจ พนักงานอัยการ ศาล หรือสำนักงาน

---

* อัยการประจำสำนักงานอัยการสูงสุด สำนักงานกิจการต่างประเทศ ๒

๑ ผู้ขอลี้ภัยเรียกว่า **Asylum Seeker** ต่อมาเมื่อได้รับอนุญาตจากประเทศผู้รับคำร้องขอลี้ภัยแล้วจะได้รับสถานะผู้ลี้ภัย เรียกว่า **Refugee Status**

คุ้มครองพยาน แล้วแต่กรณี อาจจัดให้พยานอยู่ในความคุ้มครองตามสมควร หรือพยานอาจเป็นผู้ร้องขอเองก็ได้ และในกรณีจำเป็นสามารถขอให้เจ้าพนักงานตำรวจช่วยให้ความคุ้มครองแก่พยานได้ (request police officer to provide necessary protection for witness) ทั้งนี้ต้องได้รับความยินยอมจากพยานด้วย (obtain consent from witness)

ส่วนมาตรการพิเศษนั้น ใช้กับกรณีพยานมีส่วนเกี่ยวข้องในคดีสำคัญเช่นความผิดเกี่ยวกับคดียาเสพติด (narcotics case) คดีฟอกเงิน (money laundering) คดีทุจริต (corruption case) ค้ามนุษย์ (human trafficking case) คดีเกี่ยวกับความมั่นคงในราชอาณาจักร (security of the Kingdom) คดีเกี่ยวกับองค์กรอาชญากรรม (organized crime) หรือคดีอื่น ๆ ที่มีอัตราโทษอย่างต่ำให้จำคุก ๑๐ ปีขึ้นไป โดยเมื่อปรากฏแน่ชัดหรือมีเหตุอันควรสงสัยว่าพยานจะไม่ได้รับความปลอดภัย (when it is obvious or there are reasonable grounds to suspect that the safety of a witness may be endangered) พยานหรือบุคคลซึ่งมีประโยชน์เกี่ยวข้อง อาจมีการร้องขอใช้มาตรการพิเศษในการคุ้มครองพยาน โดยยื่นคำร้องต่อรัฐมนตรีกระทรวงยุติธรรมหรือผู้ได้รับมอบหมาย (submit a request to Minister of Justice or designated person) โดยยื่นผ่านสำนักงานคุ้มครองพยาน

เมื่อคำร้องขอให้คุ้มครองพยานให้รับการอนุมัติแล้ว สำนักงานคุ้มครองพยาน (Witness Protection Office) สามารถดำเนินการเพื่อคุ้มครองพยานตามมาตรการพิเศษอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ (มาตรา ๑๐)

(๑) ย้ายที่อยู่ หรือจัดหาที่พักอันเหมาะสม (relocating or providing suitable accommodation)

(๒) จ่ายค่าเลี้ยงชีพที่สมควรแก่พยานหรือบุคคลที่อยู่ในความอุปการะเลี้ยงดูของพยาน (providing reasonable allowance for a witness or dependant of a witness)

(๓) ประสานงานกับหน่วยงานที่เกี่ยวข้องเพื่อดำเนินการเปลี่ยนชื่อตัว ชื่อสกุล และหลักฐานทางทะเบียนที่สามารถระบุตัวพยาน (coordinating with relevant agencies in order to change witness's name, surname and registered information which can be used to identify the witness)

(๔) ดำเนินการเพื่อให้มีอาชีพหรือให้มีการศึกษาอบรม (assist witness in obtaining employment, education or training)

(๕) ช่วยเหลือในการเรียกร้องสิทธิที่พยานพึงได้รับ (assist a witness in claiming an entitlement)

(๖) ดำเนินการให้มีเจ้าหน้าที่คุ้มครองความปลอดภัยในระยะเวลาที่จำเป็น (provide security officer during the necessary period)

(๗) ดำเนินการอื่นใดให้พยานได้รับความช่วยเหลือหรือได้รับความคุ้มครองตามที่เห็นสมควร (implementing any other measures in facilitate the witness in obtaining assistance or protection as deem appropriate)

นอกจากนี้มาตรการพิเศษยังสามารถนำใช้กับบุคคลอื่นที่มีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับพยาน (person who have close relationship with a witness) ได้อีกด้วย

คำศัพท์และรูปประโยคที่น่าสนใจ

Witness ปกติจะใช้เป็นคำนาม (n) แปลว่า พยาน แต่ก็สามารถใช้เป็นกริยา (v) แปลว่า มองเห็นเหตุการณ์ได้ด้วย เช่น Tim witnessed a homicide last night. แปลว่า ทิมมองเห็นเหตุการณ์ฆาตกรรมเมื่อคืนนี้หรือ Tim is an eyewitness to this case and the police needs to interrogate him. แปลว่า ทิมเป็นประจักษ์พยานในคดีนี้ และตำรวจต้องการสอบปากคำเขา ส่วนคำว่า Interrogate (v) แปลว่า สอบปากคำ หรืออาจใช้คำว่า question หรือ inquire ก็ได้เช่นกัน

Testify (v) เบิกความเป็นพยาน Adduce (v) อ้างเป็นพยาน เป็นคำที่ใช้บ่อยในชั้นศาล ยกตัวอย่างเช่น The public prosecutor adduces Tim as witness to testify about what he saw in homicide incident. แปลว่า พนักงานอัยการอ้างทิมเป็นพยาน เพื่อให้เบิกความเกี่ยวกับสิ่งที่เขาเห็นในเหตุการณ์ฆาตกรรม

คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกา ที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดียาเสพติด (ตอนที่ ๑)

มนต์ชัย ชนินทรลีลา*
สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล**

คดียาเสพติด เป็นหนึ่งในประเภทคดีอาญาที่เข้าสู่การพิจารณาพิพากษาคดีของศาลมากที่สุดและมีแนวคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเป็นจำนวนมาก การทราบถึงแนวคำพิพากษาศาลฎีกาเกี่ยวกับคดียาเสพติดจึงเป็นประโยชน์ต่อผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายทุกสาขา บทความนี้มุ่งประสงค์ที่จะนำเสนอแนวคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่น่าสนใจ โดยรวบรวมในเชิงเปรียบเทียบ แบ่งหมวดหมู่ ดังนี้

ความผิดกรรมเดียวหรือความผิดหลายกรรม

การวินิจฉัยว่าการกระทำความผิดของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวตามประมวลกฎหมายอาญา **มาตรา ๙๐** หรือเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ นั้น[๑] มีแนวคำพิพากษาศาลฎีกาที่สำคัญพอสรุปได้ดังนี้

- ตาม **พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒** หากจำเลยมียาเสพติดให้โทษไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายแล้วจำหน่าย***หมดไป***ในคราวเดียวกันหรือในเวลาใกล้เคียงต่อเนื่องกัน เป็นกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๔๗๓/๒๕๔๒, ๖๙๐๐/๒๕๕๓)*
- หากจำเลยจำหน่ายยาเสพติดให้โทษ***ไม่หมด***เป็น*คนละจำนวนกัน* ยังคงมียาเสพติดเหลืออยู่ที่ตัวจำเลย เป็นความผิด**หลายกรรม** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕๕/๒๕๖๐, ๖๔๒๖/๒๕๖๐ ประชุมใหญ่, ๘๓๙๓/๒๕๕๙)*
- มีเมทแอมเฟตามีน ๑,๐๐๐ เม็ด ไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย เป็นความผิด***กรรมหนึ่ง*** แยกจากการกระทำความผิดข้อหาจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน (ให้ อ.) ๖๐๐ เม็ด และ (ให้ พ.) ๔๐๐ เม็ด ในภายหลัง การกระทำของจำเลยจึงเป็นการกระทำความผิด ***๓ กรรม*** (คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๖๒๔๓/๒๕๕๕)
- ตาม **พ.ร.บ. วัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาท พ.ศ. ๒๕๕๙** ไม่ว่าจำเลยจะ***ขายหมดหรือไม่หมด*** มีความผิดฐานขายเพียง**กรรมเดียว** เนื่องจากตามพระราชบัญญัติวัตถุที่ออกฤทธิ์ต่อจิตและประสาทฯ มาตรา ๔ บัญญัตินิยามคำว่า ***"ขาย"*** ให้*หมายความรวมถึง***การมีไว้เพื่อขายด้วย การขาย**หรือ***มีไว้เพื่อขาย***ในวาระเดียวกันตามพระราชบัญญัติดังกล่าวจึงเป็นความผิดอย่างเดียวกัน *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๒๔๑/๒๕๔๔)*
- การที่จำเลยมียาเสพติดให้โทษใน***ประเภทเดียวกัน*** ไว้ในครอบครองขณะเดียวกันเป็นความผิด***กรรมเดียว*** เนื่องจากยาเสพติดทั้งสองชนิดซึ่งเป็นวัตถุแห่งการกระทำความผิดดังกล่าว กฎหมายถือว่าเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภทเดียวกัน โดยบัญญัติบทความผิดกับบทลงโทษในบทมาตราเดียวกัน *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๕๒๘/๒๕๖๐ มีกัญชาและพืชกระท่อมอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๕ ไว้ในคราวเดียวกัน, ๒๕๘๔/๒๕๔๙, ๒๕๑๑/๒๕๔๕ มีเมทแอมเฟตามีนและเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ไว้ในคราวเดียวกัน)*
- การที่จำเลยมียาเสพติดให้โทษ***ต่างประเภทกัน*** ไว้ในครอบครองขณะเดียวกันก็เป็นความผิด***กรรมเดียว*** เนื่องจากจำเลยมี*เจตนาครอบครอง*ยาเสพติดให้โทษ*รวมกันไป*ไม่อาจแบ่งแยกออกจากกันได้ *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๙๖๕/๒๕๕๙ มีเฮโรอีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ผสมมอร์ฟีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒ ในคราวเดียวกัน, คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๘๐๐๕/๒๕๔๗ มีเมทแอมเฟตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๑ ผสมกับคีตามีนอันเป็นยาเสพติดให้โทษในประเภท ๒)*
- **อย่างไรก็ดี** หากมียาเสพติดให้โทษ***ประเภท***

** ผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ประจำกองผู้ช่วยผู้พิพากษาศาลอุทธรณ์ภาค ๑.
*** ผู้ช่วยผู้พิพากษา รุ่นที่ ๗๐.

๑ ปัญหาว่าการกระทำของจำเลยเป็นกรรมเดียวเป็นความผิดต่อกฎหมายหลายบทหรือหลายกรรมต่างกัน เป็นข้อกฎหมายที่เกี่ยวกับความสงบเรียบร้อย แม้โจทก์มิได้ฎีกา ศาลฎีกาก็มีอำนาจยกขึ้นวินิจฉัยได้ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๕ วรรคสอง ประกอบด้วยมาตรา ๒๒๕.

เดียวกัน แต่ถูกแจ้งข้อหาคนละข้อหา เช่น ข้อหามีเฮโรอีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่ายและข้อหามีเมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองโดยไม่ได้รับอนุญาต เป็นความผิด***สองกรรมต่างกัน*** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๘๕๕/๒๕๕๐)*

- ความผิดฐาน***สมคบ***กันกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดและได้มีการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดเพราะเหตุที่ได้สมคบกัน กับฐาน***ร่วมกันมี***เมทแอมเฟตามีนไว้ในครอบครองเพื่อจำหน่าย และฐาน***ร่วมกันจำหน่าย ฯ*** (จำนวนเดียวกัน) เป็นความผิด**กรรมเดียว** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๔๘๗/๒๕๔๘, ๗๒๔๓/๒๕๖๐, ๒๕๖๔/๒๕๔๓)*
- ความผิดฐาน***เสพ***เมทแอมเฟตามีนและความผิดฐานเป็น***ผู้ขับขี่รถขณะเสพ***เมทแอมเฟตามีน เป็นความผิด**กรรมเดียว** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๙๗/๒๕๕๐, ๒๑๐๘/๒๕๔๓)*

การให้ข้อมูลสำคัญที่เป็นประโยชน์ตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒

- แนวคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาวางหลักว่า หากการขยายผลการจับกุมเมทแอมเฟตามีนเพิ่มเติมได้เมทแอมเฟตามีน***น้อยกว่า***ที่จับกุมได้จากจำเลย***เป็นอย่างมาก*** ถือว่า**ไม่ใช่ข้อมูลสำคัญ** ทั้งนี้ เป็นดุลพินิจของศาลซึ่งต้องพิจารณาข้อเท็จจริงแห่งคดีเป็นพิเศษอย่างอื่นตาม***สัดส่วน***จำนวนเมทแอมเฟตามีนของจำเลยที่ถูกจับกับจำนวนเมทแอมเฟตามีนที่ขยายผลไปตรวจค้นพบเพิ่มเติม
- การให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ ตามมาตรา ๑๐๐/๒ ต้อง**นำสืบไว้แล้วในศาลชั้นต้น** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๖๔๑๓/๒๕๖๑, ๘๓๙๙/๒๕๕๙, ๒๒๕๔/๒๕๕๘, ๓๖๗๘/๒๕๕๖, ๑๙๖๗๓/๒๕๕๕)*
- ข้อมูลที่ผู้กระทำความผิดให้ต่อเจ้าพนักงานตามที่กฎหมายบัญญัตินั้นต้องเป็น***ข้อมูลสำคัญและเป็นประโยชน์***ที่จะนำไปสู่การจับกุมผู้กระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษ***รายอื่น***หรือนำไปสู่การ***ยึดได้ยาเสพติดให้โทษจำนวนอื่น***ที่ไม่เกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษของกลางในคดีนี้ และเจ้าพนักงาน***ไม่สามารถค้นพบหรือยึดได้หากไม่ได้รับข้อมูลจากผู้กระทำความผิด*** *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๘๙๘/๒๕๕๙, ๗๐๘๗/๒๕๕๕, ๖๖๓๗/๒๕๕๓, ๑๘๗๔/๒๕๕๓, ๗๘๗๒/๒๕๕๑, ๖๘๐๔/๒๕๕๐, ๖๐๔๗/๒๕๕๐, ๒๗๖๙/๒๕๕๐, ๒๔๙๕/๒๕๕๐, ๑๔๘๗/๒๕๕๐, ๕๘๕๖/๒๕๔๙, ๑๓๖๑/๒๕๔๙, ๔๑๔๓/๒๕๔๔)*
- กรณีให้ข้อมูลนำไปยึดยาเสพติดเพิ่มขึ้นจากที่พักหรือบ้านซึ่งเจ้าพนักงานสามารถ***ไปตรวจค้นตามปกติได้อยู่แล้ว*** **ไม่อาจถือได้ว่าจำเลยที่ ๑ ได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์**อย่างยิ่งในการปราบปรามการกระทำความผิดเกี่ยวกับยาเสพติดให้โทษต่อเจ้าพนักงานตำรวจหรือพนักงานสอบสวนอันจะเป็นเหตุให้ศาลใช้ดุลพินิจกำหนดโทษจำเลยที่ ๑ น้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำที่กำหนดไว้สำหรับความผิดนั้นตาม พ.ร.บ. ยาเสพติดให้โทษ พ.ศ. ๒๕๒๒ มาตรา ๑๐๐/๒ ได้ *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๒๐๐/๒๕๕๘, ๒๑๘๙/๒๕๕๕, ๔๑๔๓/๒๕๕๔, ๒๐๔๙/๒๕๕๑, ๑๔๘๗/๒๕๕๐, ๖๕๕๐/๒๕๔๙, ๔๘๗๐/๒๕๔๗)*
- กรณีสืบสวนขยายผลแล้ว**จับกุมผู้กระทำความผิดอื่น**ได้ แม้***ไม่ได้ยาเสพติดเป็นของกลาง***ก็ตาม **ถือว่าได้ให้ข้อมูลที่สำคัญและเป็นประโยชน์**แล้ว *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๕๐๐๙/๒๕๕๐, ๖๗๖๖/ ๒๕๔๗, ๒๗๗๗/๒๕๔๗, ๕๓๒๙/๒๕๕๒)*
- การ***กล่าวอ้างข้อเท็จจริงขึ้นลอย ๆ*** หรือ***ไม่ได้สอบสวน***ขยายผลโดยอาศัยข้อมูลของจำเลย ถือว่า**ไม่เป็นการให้ข้อมูลที่สำคัญ**และเป็นประโยชน์อย่างยิ่ง *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๓๗๔๙/๒๕๔๗)*
- ร่วมมือกับเจ้าพนักงานขยายผลจับกุมได้เพียง***ผู้ค้ารายย่อย*** ก็อาจลงโทษน้อยกว่าอัตราโทษขั้นต่ำได้ *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๘๗/๒๕๕๑)*

การรับฟังพยานหลักฐานในคดียาเสพติด

- โจทก์ฟ้องว่าจำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีน***ให้แก่บุคคลอื่น*** ทางพิจารณาได้ความว่าจำเลยจำหน่ายเมทแอมเฟตามีนระหว่าง***จำเลยด้วยกันเอง*** ไม่ใช่จำหน่ายให้แก่บุคคลอื่น ศาลต้อง**ยกฟ้องในความผิดฐานจำหน่าย**ตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๑๙๒ วรรคสอง *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๙๔๖๓/๒๕๕๖)*
- แม้***คำรับสารภาพชั้นจับกุม***จะ***รับฟังไม่ได้***ก็ตามตาม ป.วิ.อ. มาตรา ๘๔ วรรคท้าย **แต่นำมาเป็นเหตุบรรเทาโทษแก่จำเลยได้**โดยเหตุอื่นที่มีลักษณะทำนองเดียวกันกับเหตุบรรเทาโทษ ตาม ป.อ. มาตรา ๗๘ วรรคสอง *(คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๒๔๕/๒๕๕๔)*

อ่านต่อฉบับหน้า

ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการ ในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง วันเสาร์ที่ ๗ เมษายน ๒๕๖๑

คำถาม ๑๐ ข้อรวม ๑๐๐ คะแนน เวลาตอบ ๔ ชั่วโมง ๑๐ นาที (๑๔.๐๐ – ๑๘.๑๐ นาฬิกา) ให้ยกเหตุผลประกอบคำตอบด้วย

ต่อจากฉบับที่แล้ว

ข้อ ๕ นายโย่งขับรถยนต์ชนนายแดงถึงแก่ความตาย โดยนายแดงอยู่กินฉันสามีภรรยากับนางสวยและมีบุตรด้วยกันคือนายใส พนักงานอัยการยื่นฟ้องนายโย่งเป็นจำเลยในข้อหาขับรถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตาย ต่อมานายโย่งได้ยื่นคำร้องขอความเป็นธรรมต่อพนักงานอัยการ โดยนายโย่งมีพยานหลักฐานยืนยันว่าในวันเกิดเหตุ นายโย่งได้ให้นายโด่งยืมรถคันดังกล่าวไป อีกทั้งนายโย่งได้ชดใช้ค่าสินไหมทดแทนในกรณีที่บุคคลอื่นนำรถยนต์ไปก่อเหตุจนนางสวยเป็นที่พอใจและไม่พึงประสงค์จะดำเนินคดีกับนายโย่งทั้งทางแพ่งและทางอาญาอีกต่อไป พนักงานอัยการพิจารณาแล้วได้ความตามคำร้องขอความเป็นธรรมของนายโย่ง พนักงานอัยการจึงมีคำสั่งและยื่นคำร้องขอถอนฟ้อง ศาลอนุญาตเมื่อวันที่ ๑๘ มกราคม ๒๕๖๑ ต่อมาวันที่ ๑๔ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ นายใสบุตรของนายแดงซึ่งยังไม่ได้รับชดใช้ค่าสินไหมทดแทนจากนายโย่งทราบเรื่องที่พนักงานอัยการถอนฟ้อง จึงเป็นโจทก์ยื่นฟ้องนายโย่งในข้อหาเดียวกับที่พนักงานอัยการเคยยื่นฟ้องก่อนวันนัดไต่สวนมูลฟ้องหนึ่งวัน นายใสได้ยื่นคำร้องขอเพิ่มเติมฟ้องเนื่องจากนายใสยังไม่ได้ลงลายมือชื่อโจทก์ ศาลมีคำสั่งว่า “รอไว้สั่งวันนัด” เมื่อถึงวันนัดไต่สวนมูลฟ้องวันที่ ๒๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๑ ก่อนทำการไต่สวน ศาลมีคำสั่งอนุญาตให้นายใสเพิ่มเติมฟ้องได้ และมีคำสั่งประทับฟ้อง นายโย่งยื่นคำให้การต่อสู้คดี ต่อมาวันที่ ๘ มีนาคม ๒๕๖๑ นายใสยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องขอเรียกค่าสินไหมทดแทนส่วนแพ่งเป็นเงินจำนวน ๒๐๐,๐๐๐ บาท

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) นายใสมีอำนาจยื่นฟ้องนายโย่งเป็นจำเลยต่อศาลในข้อหาขับรถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายหรือไม่

(ข) คำศาลสั่งที่อนุญาตให้นายใสเพิ่มเติมฟ้องโดยให้ลงลายมือชื่อโจทก์ชอบด้วยกฎหมายหรือไม่

(ค) นายใสจะยื่นคำร้องขอแก้ไขเพิ่มเติมฟ้องขอเรียกค่าสินไหมทดแทนส่วนแพ่งได้หรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๕

(ก) คดีนี้พนักงานอัยการโจทก์ยื่นฟ้องและถอนฟ้องนายโย่งข้อหาขับรถประมาทเป็นเหตุให้นายแดงถึงแก่ความตาย ซึ่งความผิดข้อหาดังกล่าวไม่ใช่ความผิดต่อส่วนตัว การถอนฟ้องนี้ไม่ตัดสิทธิผู้เสียหายที่จะยื่นฟ้องคดีนั้นใหม่ตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๓๖ (๑) นายใสถึงแม้ไม่ใช่บุตรโดยชอบด้วยกฎหมายของนายแดงก็ตาม แต่ถือได้ว่านายใสเป็นผู้สืบสันดานของนายแดงตามความเป็นจริง เมื่อนายแดงถูกทำร้ายถึงตาย นายใสจึงเป็นผู้มีอำนาจจัดการแทนและมีอำนาจยื่นฟ้องนายโย่งเป็นจำเลยต่อศาลในข้อหาขับรถประมาทเป็นเหตุให้ผู้อื่นถึงแก่ความตายได้ตามมาตรา ๒ (๔), ๓ (๒), ๕ (๒), ๒๘ (๒)

(ข) คดีนี้นายใสยื่นฟ้องนายโย่งข้อหาขับรถประมาทเป็นเหตุให้นายแดงถึงแก่ความตาย โดยไม่ได้ลงลายมือชื่อโจทก์ คำฟ้องจึงไม่ถูกต้องตามกฎหมายตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๕๘ (๗) ศาลชอบที่จะสั่งให้โจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้อง หรือยกฟ้องหรือไม่ประทับฟ้องตามมาตรา ๑๖๑ วรรคหนึ่ง อย่างไรก็ดี การที่นายใสได้ยื่นคำร้องขอแก้ไขฟ้องมาตั้งแต่ยังไม่ถึงวันนัดไต่สวนมูลฟ้อง และศาลมีคำสั่งอนุญาตก่อนสืบพยานชั้นไต่สวนมูลฟ้อง กรณีถือได้ว่าศาลได้สั่งโจทก์แก้ฟ้องให้ถูกต้องตามกฎหมายแล้ว คำสั่งศาลที่อนุญาตให้แก้ไขฟ้องโดยให้ลงลายมือชื่อโจทก์ดังกล่าวจึงชอบด้วยกฎหมาย

(ค) การฟ้องคดีแพ่งเกี่ยวเนื่องกับคดีอาญาต่อศาลซึ่งพิจารณาคดีอาญาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณา

ความอาญา มาตรา ๔๐ โจทก์ต้องฟ้องคดีแพ่งมาพร้อมกับคดีอาญาตั้งแต่แรก การที่นายใสยื่นฟ้องเฉพาะคดีอาญาจนศาลมีคำสั่งประทับฟ้อง และนายโย่งยื่นคำให้การต่อสู้คดีแล้ว นายใสจึงมายื่นคำร้องขอเพิ่มเติมฟ้องให้นายโย่งรับผิดในคดีส่วนแพ่ง ซึ่งการขอเพิ่มเติมฟ้องตามมาตรา ๑๖๔ นั้น ฟ้องเดิมจะต้องสมบูรณ์อยู่แล้ว เมื่อนายใสฟ้องนายโย่งเฉพาะคดีส่วนอาญา แล้วต่อมาได้ยื่นคำร้องขอเพิ่มเติมฟ้องโดยขอให้นายโย่งรับผิดในส่วนแพ่ง จึงเป็นการกล่าวอ้างความรับผิดชอบทางแพ่งของนายโย่งขึ้นมาใหม่ นายใสจะมาขอเพิ่มเติมฟ้องขอเรียกค่าสินไหมทดแทนส่วนแพ่งไม่ได้

ข้อ ๖ พนักงานอัยการโจทก์บรรยายฟ้องว่า เมื่อวันที่ ๒๒ มีนาคม ๒๕๖๑ เวลากลางคืนหลังเที่ยงจำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน โดยจำเลยได้ชิงทรัพย์สร้อยคำทองคำ ๑ เส้น ราคา ๒๐,๐๐๐ บาทของผู้เสียหายไปโดยทุจริต โดยในการชิงทรัพย์ดังกล่าวจำเลยได้ใช้อาวุธมีดปลายแหลมจี้ขู่ผู้เสียหายให้ส่งมอบสร้อยคอทองคำอันเป็นการขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์นั้น กรรมหนึ่ง จากนั้นจำเลยจึงได้ทำร้ายร่างกายผู้เสียหาย โดยใช้กำลังเตะต่อยตามใบหน้าและร่างกายของผู้เสียหายเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย อีกกรรมหนึ่ง ขอให้ลงโทษตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และมาตรา ๓๓๙ จำเลยให้การปฏิเสธ ศาลชั้นต้นพิพากษาว่า จำเลยมีความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กายและทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๒๙๕ และมาตรา ๓๓๙ วรรคสอง และวรรคสาม การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ให้ลงโทษทุกกรรมเป็นกระทงความผิดไป ตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๑ ฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กาย จำคุก ๑๕ ปี และฐานทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กาย จำคุก ๒ ปี รวมจำคุก ๑๗ ปี จำเลยอุทธรณ์ว่าไม่ได้กระทำความผิด ทั้งโจทก์ไม่ได้บรรยายฟ้องว่าจำเลยกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กาย ศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้เป็นว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ให้ลงโทษฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธเป็นเหตุให้ผู้อื่นได้รับอันตรายแก่กายตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ วรรคสาม ซึ่งเป็นบทหนักที่สุดตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๙๐ จำคุก ๑๕ ปี พนักงานอัยการโจทก์ฎีกาว่าการกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน ศาลชั้นต้นเห็นว่าศาลอุทธรณ์พิพากษาแก้ไขเล็กน้อย และให้ลงโทษจำคุกจำเลยเกินห้าปี ต้องห้ามมิให้โจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริงตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง จึงมีคำสั่งไม่รับฎีกาโจทก์

ให้วินิจฉัยว่า

(ก) คำพิพากษาศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ชอบหรือไม่

(ข) คำสั่งศาลชั้นต้นที่ไม่รับฎีกาของโจทก์ชอบหรือไม่

ธงคำตอบข้อ ๖

(ก) พนักงานอัยการโจทก์บรรยายฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดหลายกรรมต่างกัน กล่าวคือ ชิงทรัพย์โดยมีอาวุธโดยขู่เข็ญว่าในทันใดนั้นจะใช้กำลังประทุษร้ายเพื่อให้ยื่นให้ซึ่งทรัพย์นั้นตามประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๓๓๙ วรรคสอง กรรมหนึ่ง และทำร้ายร่างกายผู้อื่นเป็นเหตุให้ได้รับอันตรายแก่กายตามมาตรา ๒๙๕ อีกกรรมหนึ่ง โดยมิได้บรรยายฟ้องว่า จำเลยกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์ผู้เสียหายเป็นเหตุให้ผู้เสียหายรับอันตรายแก่กายอันเป็นความผิดตามมาตรา ๓๓๙ วรรคสาม การที่ศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์พิพากษาว่าจำเลยกระทำความผิดฐานชิงทรัพย์โดยมีอาวุธเป็นเหตุให้ผู้อื่นรับอันตรายแก่กาย และลงโทษจำเลยตามมาตรา ๓๓๙ วรรคสาม จึงเป็นการพิพากษาในเรื่องที่พนักงานอัยการโจทก์มิได้กล่าวในฟ้องตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๑๙๒ วรรคหนึ่ง คำพิพากษาของศาลชั้นต้นและศาลอุทธรณ์ดังกล่าวจึงไม่ชอบ

(ข) คดีนี้พนักงานอัยการโจทก์ฎีกาว่า การกระทำของจำเลยเป็นความผิดหลายกรรมต่างกัน มิใช่ความผิดกรรมเดียวผิดต่อกฎหมายหลายบท ซึ่งเป็นการฎีกาในปัญหาข้อกฎหมาย จึงไม่ต้องห้ามโจทก์ฎีกาตามประมวลกฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา มาตรา ๒๑๘ วรรคสอง การที่ศาลชั้นต้นมีคำสั่งไม่รับฎีกาโจทก์โดยวินิจฉัยว่าโจทก์ฎีกาในปัญหาข้อเท็จจริง จึงไม่ชอบ

อ่านต่อฉบับหน้า

มุมข่าว

สวัสดีครับ สมาชิกจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาและผู้อ่านทุกท่าน

สัตยา อรุณธารี*

ขณะนี้ เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ เปิดรับสมัครนักศึกษากฎหมายและผู้ประกอบวิชาชีพกฎหมายของไทยสอบแข่งขันรับทุนพัชรกิติยาภาเพื่อการศึกษากฎหมาย (Bajrakitiyabha Fund for Legal Education) เพื่อไปศึกษาต่อในระดับปริญญาโท ณ มหาวิทยาลัยคอร์แนล ประเทศสหรัฐอเมริกา จำนวน ๑ ทุน รับสมัครตั้งแต่ **วันนี้จนถึงวันที่ ๑๓ ธันวาคม ๒๕๖๒** ดูรายละเอียดเพิ่มเติมได้ที่ www.thethaibar.or.th. หรือสอบถามเพิ่มเติมที่ โทร ๐ ๒๘๘๗ ๖๘๐๑ - ๗ กด ๓ ต่อ ๑๐๑, ๒๑๗

งดการบรรยาย

สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา งดการบรรยายภาคปกติเวลา ๘.๐๐ ถึง ๑๖.๐๐ นาฬิกา และภาคค่ำเวลา ๑๗.๐๐ ถึง ๑๙.๕๐ นาฬิกา ในภาคสอง สมัยที่ ๗๒ ปีการศึกษา ๒๕๖๒ ดังนี้ครับ

๑. **วันพฤหัสบดีที่ ๕ ธันวาคม ๒๕๖๒** (วันพ่อแห่งชาติ)
๒. **วันอังคารที่ ๑๐ ธันวาคม ๒๕๖๒** (วันรัฐธรรมนูญ)
๓. **วันเสาร์ที่ ๒๘ ธันวาคม ๒๕๖๒** (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๔. **วันอาทิตย์ที่ ๒๙ ธันวาคม ๒๕๖๒** (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๕. **วันจันทร์ที่ ๓๐ ธันวาคม ๒๕๖๒** (ต่อเนื่องวันสิ้นปี)
๖. **วันอังคารที่ ๓๑ ธันวาคม ๒๕๖๒** (วันสิ้นปี)
๗. **วันพุธที่ ๑ มกราคม ๒๕๖๓** (วันขึ้นปีใหม่)
๘. **วันเสาร์ที่ ๘ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓** (วันมาฆบูชา)
๙. **วันอาทิตย์ที่ ๙ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓** (ต่อเนื่องวันมาฆบูชา)
๑๐. **วันจันทร์ที่ ๑๐ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓** (ชดเชยวันมาฆบูชา)

เนติบัณฑิตยสภา ในพระบรมราชูปถัมภ์ ได้เปิดให้บริการ Line Account (LINE@) แล้ว ท่านสามารถติดตามข่าวสารประชาสัมพันธ์ได้อีก ๑ ช่องทางเพียงเพิ่มเพื่อนใน Line : @ thethaibar หรือ สแกน QR Code นี้ครับ

* กรรมการเนติบัณฑิตยสภา, กรรมการอำนวยการอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
ประธานอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา, อนุกรรมการวิชาการ, อนุกรรมการพิจารณามาตรฐานการศึกษาตามหลักสูตรนิติศาสตรบัณฑิตฯ
อาจารย์ผู้บรรยายวิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญาภาค ๑-๒ (ภาคปกติ) สำนักอบรมศึกษากฎหมายแห่งเนติบัณฑิตยสภา
น.บ. (เกียรตินิยม), น.บ.ท., น.ม., นิติศาสตรดุษฎีบัณฑิตกิตติมศักดิ์ สาขานิติศาสตร์ (มหาวิทยาลัยทักษิณ)

ข่าว เนติบัณฑิตยสภา

พิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๖๒

นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์ นายกเนติบัณฑิตยสภา เป็นประธานในพิธีถวายผ้าพระกฐินพระราชทาน ประจำปี ๒๕๖๒ ณ วัดอัมพวันเจติยาราม ตำบลอัมพวา อำเภออัมพวา จังหวัดสมุทรสงคราม ในวันเสาร์ที่ ๒ พฤศจิกายน ๒๕๖๒ ในการนี้ คณะกรรมการเนติบัณฑิตยสภา ผู้ว่าราชการจังหวัดสมุทรสงคราม ข้าราชการตุลาการ และข้าราชการในจังหวัดสมุทรสงครามร่วมในพิธีฯ ดังกล่าวด้วย

บรรณาธิการแถลง

พระบาทสมเด็จพระมงกุฎเกล้าเจ้าอยู่หัว รัชกาลที่ ๖ ทรงโปรดเกล้า ฯ ให้รวมกองบัญชาการกองสุขศึกษา กองสาธารณสุข กองยาเสพติดให้โทษ กองโอสถศาลารัฐบาล กองบุราภิบาล เข้าด้วยกัน แล้วเปลี่ยนชื่อเป็นกรมสาธารณสุข และต่อมาจึงเปลี่ยนเป็น กระทรวงสาธารณสุข จนมาถึงปัจจุบัน อีกทั้งทางราชการยังได้กำหนดให้วันที่ ๒๗ พฤศจิกายน ของทุกปี เป็น **“วันสาธารณสุขแห่งชาติ”** และในภายหลังได้ถือเอาวันนี้เป็น “วันสถาปนากระทรวงสาธารณสุข” ด้วยเช่นกัน เพื่อสร้างเสริมสุขภาพที่ดีของคนไทย

จุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภา ประกอบด้วยเนื้อหาดังนี้ บทความ **เนื่องจากปก** เสนอเรื่อง **“วันสาธารณสุขแห่งชาติ”** โดย **โกศลวัฒน์ อินทุจันทร์ยง**, กล่าวถึง ความเป็นมาของวันสาธารณสุขแห่งชาติ และการก่อตั้งคณะแพทยศาสตร์วชิรพยาบาล, ประวัติ**นายไสลเกษ วัฒนพันธุ์** นายกเนติบัณฑิตยสภา, ประวัติ**นายวิชัย เอื้ออังคณากุล** อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๑, ประวัติ**นายวงศ์สกุล กิตติพรหมวงศ์** อุปนายกเนติบัณฑิตยสภา คนที่ ๒, บทความ **ปัญหาจากข้อหารือกฎหมายที่น่าสนใจ** เสนอเรื่อง **“กรณีข้อกฎหมายในการติดตามชำระหนี้คืน”** โดย **พอชื่น พรหมโชติชัย** กล่าวถึง กรณีสำนักงาน ก. ขอหารือในข้อกฎหมายเรื่องการนับอายุความของสัญญากู้ยืมเงิน (กรณีหนี้บุคคลค้ำประกัน) และสัญญาเช่าซื้อทรัพย์คืน (กรณีหนี้หลักทรัพย์ค้ำประกัน) ที่สำนักงาน ก. ได้จัดทำอายุความเรื่องดอกเบี้ย การทำอย่างไรจะมีผลให้อายุความสะดุดหยุดลง การสละประโยชน์แห่งอายุความ การทำหนังสือรับสภาพหนี้/รับสภาพความรับผิด ฯลฯ, บทความ **คำพิพากษาฎีกาที่น่าสนใจ** เสนอเรื่อง **“คำพิพากษาไม่เกินฟ้อง”** โดย **ผศ.ดร.สมหมาย จันทร์เรือง** กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๑๒๐๗๙/๒๕๕๘ โปรดติดตาม, บทความ **เจาะฎีกาเด่น** เสนอเรื่อง **“ศาลที่มีอำนาจวินิจฉัยชี้ขาดคำร้องขอแสดงอำนาจพิเศษในชั้นผู้ซื้อขอสังหาริมทรัพย์จากการขายทอดตลาด”** โดย **รังสิชัย บรรณกิจวิจารณ์, มนต์ชัย ชนินทรลีลา, สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล** และ**ฉัตรเฉลิม ธรรมวินทร** กล่าวถึง คำพิพากษาศาลฎีกาที่ ๗๐๒๖/๒๕๖๑, บทความ **ภาษาอังกฤษสำหรับนักกฎหมาย** เสนอเรื่อง “Witness Protection” โดย **กุลชัย ทองลงยา** กล่าวถึง การคุ้มครองพยานตามพระราชบัญญัติคุ้มครองพยาน พ.ศ. ๒๕๔๖ พร้อมคำศัพท์ที่น่าสนใจ, บทความเรื่อง **“คำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาที่น่าสนใจเกี่ยวกับคดียาเสพติด ตอนที่ ๑”** โดย **มนต์ชัย ชนินทรลีลา** และ **สุจรรยา สุจริตศรีชัยกุล** กล่าวถึง แนวคำพิพากษาศาลอุทธรณ์และศาลฎีกาเกี่ยวกับคดียาเสพติดที่น่าสนใจโดยรวบรวมในเชิงเปรียบเทียบแบ่งหมวดหมู่, **ข้อสอบพร้อมธงคำตอบในการสอบคัดเลือกเพื่อบรรจุเป็นข้าราชการอัยการในตำแหน่งอัยการผู้ช่วย พ.ศ. ๒๕๖๐ (สนามใหญ่) วิชากฎหมายวิธีพิจารณาความอาญา และกฎหมายวิธีพิจารณาความแพ่ง** เสนอข้อ ๕ - ๖ ปิดท้ายด้วย “มุมข่าว” โดย **สัตยา อรุณธารี**

พบกันใหม่เดือนธันวาคม

ศิริอร เทศะบำรุง มณีสินธุ์

ติดตามอ่านจุลสารข่าวเนติบัณฑิตยสภาฉบับย้อนหลังได้ที่เว็บไซต์เนติบัณฑิตยสภา
http://www.thethaibar.or.th

เอกสารเผยแพร่ความรู้ แจกฟรี ห้ามจำหน่าย
(สงวนสิทธิ์ใช้ในกิจการของแผนกประชาสัมพันธ์ เนติบัณฑิตยสภาเท่านั้น)
จัดทำโดย **คณะอนุกรรมการประชาสัมพันธ์เนติบัณฑิตยสภา** จำนวน ๒,๕๐๐ เล่ม
เนติบัณฑิตยสภา เลขที่ ๓๒/๒ หมู่ที่ ๑๖ ถนนกาญจนาภิเษก แขวงบางระมาด เขตตลิ่งชัน กรุงเทพฯ ๑๐๑๗๐
พิมพ์ที่ : **บริษัท กรุงสยาม พับลิชชิ่ง จำกัด**
๔๓/๑๗๒ ถนนพหลโยธิน แขวงอนุสาวรีย์ เขตบางเขน กรุงเทพฯ ๑๐๙๐๐